

Europeiska unionens officiella tidning

C 8

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofemte årgången

11 januari 2012

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2012/C 8/01	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 107 och 108 i FEUF – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar ⁽¹⁾	1
2012/C 8/02	Meddelande från kommissionen om tillämpningen av Europeiska unionens regler om statligt stöd på ersättning för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ⁽²⁾	4
2012/C 8/03	Meddelande från kommissionen – Europeiska unionens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster (2011) ⁽²⁾	15
2012/C 8/04	Meddelande från kommissionen – Godkännande av innehållet i ett utkast till kommissionens förordning om stöd av mindre betydelse för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ⁽²⁾	23

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2012/C 8/05	Eurons växelkurs	28
-------------	------------------------	----

SV

Pris:
3 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES, utom när det gäller produkter som omfattas av bilaga I till fördraget

⁽²⁾ Text av betydelse för EES

2012/C 8/06	Tillkännagivande om EU-riktlinjer för god praxis	29
-------------	--	----

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

2012/C 8/07	Medlemsstaternas uppgifter om statligt stöd som beviljas enligt kommissionens förordning (EG) nr 736/2008 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeriprodukter ⁽¹⁾	30
2012/C 8/08	Meddelande från ministern för ekonomi, jordbruk och innovation i Konungariket Nederländerna i enlighet med artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten ...	31
2012/C 8/09	Meddelande från ministern för ekonomi, jordbruk och innovation i Konungariket Nederländerna i enlighet med artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten ...	32
2012/C 8/10	Meddelande från ministern för ekonomi, jordbruk och innovation i Konungariket Nederländerna i enlighet med artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten ...	33
2012/C 8/11	Meddelande från ministern för ekonomiska frågor, jordbruk och innovation i Konungariket Nederländerna i enlighet med artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten	34
2012/C 8/12	Medlemsstaternas uppgifter om statligt stöd som beviljats enligt kommissionens förordning (EG) nr 736/2008 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeriprodukter ⁽¹⁾	35

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 107 och 108 i FEUF

Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar

(Text av betydelse för EES, utom när det gäller produkter som omfattas av bilaga I till fördraget)

(2012/C 8/01)

Datum för antagande av beslutet	25.7.2011	
Referensnummer för statligt stöd	SA.32705 (11/N)	
Medlemsstat	Ungern	
Region	—	—
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Agrár-erdészeti rendszerek kialakítása – EMVA (1698/2005/EK 44. cikk)	
Rättslig grund	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az agrár-erdészeti rendszerek mezőgazdasági földterületeken történő első létrehozásához nyújtandó támogatás igénybevételének részletes szabályairól” szóló 46/2009. (IV. 16.) FVM rendelet	
Typ av stödåtgärd	Stödordning	—
Syfte	Landsbygdsutveckling (AGRI), Skogsbruk, Skogsbruk	
Stödform	Bidrag	
Budget	Total budget: 413 HUF (i miljoner) Årlig budget: 137,67 HUF (i miljoner)	
Stödnivå	80 %	
Varaktighet	till den 31.12.2013	
Ekonomisk sektor	Odling av andra frukter, bär samt nötter, Blandat jordbruk	
Den beviljande myndighetens namn och adress	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY	
Övriga upplysningar	—	

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

Datum för antagande av beslutet	25.7.2011	
Referensnummer för statligt stöd	SA.32706 (11/N)	
Medlemsstat	Ungern	
Region	—	—
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Erdő-környezetvédelmi intézkedések – EMVA (1698/2005/EK 47. cikk)	
Rättslig grund	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdő-környezetvédelmi intézkedésekhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről” szóló 124/2009. (IX. 24.) FVM rendelet	
Typ av stödåtgärd	Stödordning	—
Syfte	Landsbygdsutveckling (AGRI), Miljöskydd, Skogsbruk	
Stödform	Bidrag	
Budget	Total budget: 21 241,40 HUF (i miljoner) Årlig budget: 7,08 HUF (i miljoner)	
Stödnivå	100 %	
Varaktighet	till den 31.12.2013	
Ekonomisk sektor	Skogshushållning och skogsskötsel	
Den beviljande myndighetens namn och adress	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY	
Övriga upplysningar	—	

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

Datum för antagande av beslutet	18.10.2011	
Referensnummer för statligt stöd	SA.32707 (11/N)	
Medlemsstat	Ungern	
Region	—	—
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Nem termelő beruházások erdőterületen – erdőszerkezet átalakítása – EMVA (1698/2005/EK 49. cikk)	
Rättslig grund	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdőszerkezet átalakításához nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló” 139/2009. (X. 22.) FVM rendelet	
Typ av stödåtgärd	Stödordning	—
Syfte	Skogsbruk, Miljöskydd	
Stödform	Bidrag	
Budget	Total budget: 11 034 HUF (i miljoner)	

Stödnivå	100 %
Varaktighet	till den 31.12.2013
Ekonomisk sektor	Skogshushållning och skogsskötsel
Den beviljande myndighetens namn och adress	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY
Övriga upplysningar	—

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

Datum för antagande av beslutet	29.7.2011
Referensnummer för statligt stöd	SA.32709 (11/N)
Medlemsstat	Ungern
Region	—
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Mezőgazdasági területek első erdősítése – EMVA (1698/2005/EK 43. cikk)
Rättslig grund	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági területek erdősítéséhez nyújtandó támogatás igénybevételének részletes szabályairól” szóló 88/2007. (VIII. 17.) FVM rendelet
Typ av stödåtgärd	Stödordning
Syfte	Landsbygdsutveckling (AGRI), Skogsbruk
Stödform	Bidrag
Budget	Total budget: 40 879,19 HUF (i miljoner) Årlig budget: 13 262,39 HUF (i miljoner)
Stödnivå	80 %
Varaktighet	till den 31.12.2013
Ekonomisk sektor	Skogshushållning och skogsskötsel
Den beviljande myndighetens namn och adress	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY
Övriga upplysningar	—

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

Meddelande från kommissionen om tillämpningen av Europeiska unionens regler om statligt stöd på ersättning för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse

(Text av betydelse för EES)

(2012/C 8/02)

1. MEDDELANDETS ÄNDAMÅL OCH TILLÄMPNINGS-OMRÅDE

1. Tjänster av allmänt ekonomiskt intresse är inte bara förankrade i unionens gemensamma värderingar utan spelar även en central roll för att främja social och territoriell sammanhållning. Unionen och medlemsstaterna måste, inom ramen för sina respektive befogenheter, sörja för att sådana tjänster utförs på grundval av principer och villkor som gör det möjligt för dem att fullgöra sina uppgifter.
 2. Vissa tjänster av allmänt ekonomiskt intresse kan tillhandahållas av offentliga eller privata företag ⁽¹⁾ utan särskilt ekonomiskt stöd från myndigheter i medlemsstaterna. Andra tjänster kan tillhandahållas endast om den berörda myndigheten erbjuder leverantören ekonomisk ersättning. I avsaknad av särskilda unionsbestämmelser har medlemsstaterna i regel full frihet att själva besluta hur deras tjänster av allmänt ekonomiskt intresse bör organiseras och finansieras.
 3. Syftet med detta meddelande är att klargöra de viktigaste begreppen som ligger till grund för tillämpningen av reglerna för statligt stöd på ersättning för allmännyttiga tjänster ⁽²⁾. De är därför inriktat på de krav avseende statligt stöd som är mest relevanta med tanke på ersättning för allmännyttiga tjänster.
 4. Parallellt med detta meddelande planerar kommissionen att anta en särskild förordning om stöd av mindre betydelse för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse för att klargöra att vissa kompensationsåtgärder inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 i fördraget ⁽³⁾, och utfärdar ett beslut ⁽⁴⁾ som förklarar vissa typer av ersättningar för allmännyttig tjänst som utgör statligt stöd förenliga med fördraget i enlighet med artikel 106.2 i fördraget och undantar dem från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget samt utfärdar rambestämmelser ⁽⁵⁾
 5. Detta meddelande påverkar inte tillämpningen av andra bestämmelser i unionslagstiftningen, särskilt de som gäller offentlig upphandling och krav som har sin grund i fördraget och sektorspecifik unionslagstiftning. Om en offentlig myndighet väljer att anförtro en tredje part tillhandahållandet av en tjänst, måste den följa unionslagstiftningen om offentlig upphandling, som härrör från artiklarna 49–56 i fördraget, unionsdirektiven om offentlig upphandling (Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ⁽⁶⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtjänster, varor och tjänster ⁽⁷⁾) och sektorspecifika regler ⁽⁸⁾. Även i de fall där upphandlingsdirektiven helt eller delvis är icke-tillämpliga (till exempel för tjänstekoncessioner och tjänstekontrakt som förtecknas i bilaga II B till direktiv 2004/18/EG, inklusive olika typer av sociala tjänster), måste tilldelningen ändå uppfylla fördragets krav på insyn, likabehandling, proportionalitet och ömsesidigt erkännande ⁽⁹⁾.
 6. Utöver de frågor som tas upp i detta meddelande samt i beslut 2012/21/EU och kommissionens meddelande om EU:s rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster (2011), kommer kommissionen att besvara individuella frågor som uppkommer i samband med tillämpningen av reglerna om statligt stöd på tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Den kommer att göra detta bland annat genom sin interaktiva informationstjänst om tjänster i allmänhetens intresse, som finns tillgänglig på kommissionens webbplats ⁽¹⁰⁾.
- ⁽¹⁾ Enligt artikel 345 i fördraget ska fördragen inte i något hänseende ingripa i medlemsstaternas egendomsordning. Följaktligen diskriminerar konkurrensreglerna inte företag på grundval av om de är offentlig- eller privatägda.
- ⁽²⁾ Ytterligare vägledning ges i *Guide to the application of the European Union rules on state aid, public procurement and the internal market to services of general economic interest, and in particular to social services of general interest*, SEK(2010) 1545 slutlig, 7 december 2010.
- ⁽³⁾ Se sidan 23 i detta nummer av EUT.
- ⁽⁴⁾ Kommissionens beslut 2012/21/EU av den 21 december 2011 om tillämpningen av artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på statligt stöd i form av ersättning för allmännyttiga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 7, 11.1.2012, s. 3).
- ⁽⁵⁾ Se sidan 15 i detta nummer av EUT.
- ⁽⁶⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 1.
- ⁽⁷⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.
- ⁽⁸⁾ Se t.ex. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och rådets förordning (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, 3.12.2007, s. 1).
- ⁽⁹⁾ Mål C-324/98, Telaustria Verlags GmbH och Telefonadress GmbH mot Telekom Austria AG, REG 2000, s. I-10745, punkt 60 och kommissionens tolkningsmeddelande om gemenskapsrättens tillämplighet på upphandlingskontrakt som inte, eller bara delvis, omfattas av direktiven om offentlig upphandling (EUT C 179, 1.8.2006, s. 2).
- ⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/services_general_interest/registration/form_en.html

7. Detta meddelande påverkar inte tillämpningen av domstolens relevanta rättspraxis.

2. ALLMÄNNA BESTÄMMELSER SOM AVSER BEGREPPET STATLIGT STÖD

2.1 Begreppen företag och ekonomisk verksamhet

8. På grundval av 107.1 i fördraget är reglerna om statligt stöd i allmänhet endast tillämpliga om mottagaren är ett "företag". Huruvida den som tillhandahåller en tjänst av allmänt intresse ska betraktas som ett företag är därför grundläggande för tillämpningen av reglerna om statligt stöd.

2.1.1 Allmänna principer

9. Domstolen har konsekvent definierat företag som enheter som utövar ekonomisk verksamhet, oberoende av deras rättsliga ställning och hur de finansieras ⁽¹⁾. Klassificeringen av en viss enhet som ett företag beror därför helt och hållet på vilken typ av verksamhet den bedriver. Denna allmänna princip har tre viktiga konsekvenser:

För det första är det inte avgörande vilken status enheten har enligt nationell lagstiftning. Det kan t.ex. hända att en enhet som klassificeras som en sammanslutning eller en idrottsförening enligt nationell lagstiftning ändå måste betraktas som ett företag i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Det enda relevanta kriteriet i detta hänseende är om företaget bedriver en ekonomisk verksamhet.

För det andra är tillämpningen av reglerna om statligt stöd inte beroende av om enheten har skapats för att generera vinst. Enligt domstolens och tribunalens rättspraxis kan även ideella enheter erbjuda varor och tjänster på en marknad ⁽²⁾. Om så inte är fallet faller icke-vinstdrivande leverantörer naturligtvis helt utanför kontrollen av statligt stöd.

För det tredje är klassificeringen av en enhet som företag alltid relaterad till en särskild verksamhet. Ett företag som

utför både ekonomisk och icke-ekonomisk verksamhet är att betrakta som ett företag endast med avseende på det förra.

10. Två separata juridiska personer kan anses utgöra en ekonomisk enhet vid tillämpningen av reglerna för statligt stöd. Den ekonomiska enheten betraktas då som det berörda företaget. I detta sammanhang undersöker domstolen förekomsten av en kontrollerande andel eller om det finns funktionella, ekonomiska eller organiska kopplingar ⁽³⁾. Å andra sidan är en enhet som inte i sig tillhandahåller varor eller tjänster på en marknad inte ett företag bara för att den äger aktier, ens om det är fråga om ett majoritetsinnehav, om innehavet endast ger upphov till utövandet av de rättigheter som är knutna till ställningen som aktieägare eller delägare samt, i förekommande fall, mottagande av utdelningar, som endast är frukten av ägandet av en tillgång ⁽⁴⁾.

11. För att klargöra distinktionen mellan ekonomisk och icke-ekonomisk verksamhet har domstolen konsekvent slagit fast att all verksamhet som går ut på att erbjuda varor och tjänster på en marknad utgör ekonomisk verksamhet ⁽⁵⁾.

12. Frågan huruvida det finns en marknad för vissa tjänster kan vara beroende av hur dessa tjänster är organiserade i den berörda medlemsstaten ⁽⁶⁾. Reglerna om statligt stöd gäller endast om en viss verksamhet tillhandahålls i en marknads-miljö. Den ekonomiska arten av vissa tjänster kan därför skilja sig åt från en medlemsstat till en annan. På grund av politiska val eller den ekonomiska utvecklingen kan klassificeringen av en viss tjänst dessutom komma att ändras över tiden. Vad som inte är en marknadsverksamhet i dag kan förvandlas till en sådan i framtiden, och tvärtom.

13. En myndighets beslut att inte tillåta tredje man att tillhandahålla en viss tjänst (till exempel därför att den vill tillhandahålla tjänsten internt) utesluter inte förekomsten av en ekonomisk verksamhet. Trots en sådan avskärmning av marknaden kan en ekonomisk verksamhet existera om andra aktörer har vilja och kapacitet att tillhandahålla tjänsten

⁽¹⁾ De förenade målen C-180/98–C-184/98, Pavlov m.fl., REG 2000, s. I-6451.

⁽²⁾ De förenade målen 209/78–215/78 och 218/78, Van Landewyck/78, REG 1980, s. 3125, punkt 21; mål C-244/94 FFSA m.fl., REG 1995, s. I-4013 och mål C-49/07, MOTOE, REG 2008, s. I-4863, punkterna 27 and 28.

⁽³⁾ Mål C-480/09, P AceaElectrabel Produzione SpA mot Europeiska kommissionen, REG 2010, punkterna 47–55 och mål C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze mot Cassa di Risparmio di Firenze SpA m.fl., REG 2006, s. I-289, punkt 112.

⁽⁴⁾ Mål C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze mot Cassa di Risparmio di Firenze SpA m.fl., REG 2006, s. I-289, punkterna 107–118 och 125.

⁽⁵⁾ Mål 118/85, kommissionen mot Italien, REG 1987, s. 2599, punkt 7, mål C-35/96, kommissionen mot Italien, REG 1998, s. I-3851, punkt 36 och de förenade målen C-180/98–C-184/98, Pavlov m.fl., punkt 75.

⁽⁶⁾ De förenade målen C-159/91 och C-160/91, Poucet och Pistre, REG 1993, s. I-637.

på den berörda marknaden. Mer allmänt har det faktum att en särskild tjänst tillhandahålls internt ⁽¹⁾ ingen betydelse för verksamhetens ekonomiska art ⁽²⁾.

14. Eftersom distinktionen mellan ekonomiska och icke-ekonomiska tjänster beror på politiska och ekonomiska särdrag i en viss medlemsstat, är det inte möjligt att upprätta en uttömmande förteckning över verksamheter som utan föregående bedömning inte skulle vara ekonomiska. En sådan förteckning skulle inte tillföra någon verklig rättssäkerhet och skulle således vara av begränsad nytta. Syftet med de följande punkterna är i stället att klargöra distinktionen med avseende på ett antal viktiga områden.
15. I avsaknad av en definition av ekonomisk verksamhet i fördragen förefaller rättspraxisen erbjuda olika kriterier för tillämpningen av inre marknadsreglerna och för tillämpningen av konkurrenslagstiftningen ⁽³⁾.

2.1.2 Utövandet av offentliga befogenheter

16. Det följer av domstolens rättspraxis att artikel 107 i fördraget inte gäller när staten ingriper genom offentlig maktutövning ⁽⁴⁾ eller när myndigheter som härrör från staten agerar i egenskap av offentliga myndigheter ⁽⁵⁾. Ett företag kan anses agera genom att utöva offentliga befogenheter när verksamheten i fråga är en uppgift som utgör en del av statens väsentliga funktioner eller anknyter till dessa funktioner genom sin art, sitt syfte och de regler det omfattas av ⁽⁶⁾. Om inte den berörda medlemsstaten har beslutat att införa marknadsmekanismer är verksamheter som i sig utgör en del av befogenheterna att utöva offentlig makt och utförs av staten generellt sett inte ekonomisk verksamhet. Exempel är verksamheter som avser följande:

- a) Armén eller polisen.
- b) Flygnavigationssäkerhet och kontroll över flygtrafiken ⁽⁷⁾.
- c) Sjötrafiksäkerhet och kontroll av sjötrafiken ⁽⁸⁾.
- d) Föreningensbegränsande övervakning ⁽⁹⁾.
- e) Organisation, finansiering och verkställighet av fängelse-domar ⁽¹⁰⁾.

2.1.3 Social trygghet

17. Huruvida sociala trygghetssystem ska klassificeras som system som omfattar ekonomisk verksamhet beror på hur de är inrättade och strukturerade. I allt väsentligt gör domstolen och tribunalen en distinktion mellan ekonomiska system och system baserade på solidaritetsprincipen.
18. Domstolen och tribunalen tillämpar en rad olika kriterier för att fastställa om ett socialt trygghetssystem är solidaritetsbaserat och därför inte omfattar en ekonomisk verksamhet. En mängd faktorer kan vara viktiga i detta avseende:
- a) Om medlemskap i systemet är obligatoriskt ⁽¹¹⁾.
 - b) Om stödordningen har ett rent socialt syfte ⁽¹²⁾.
 - c) Huruvida systemet drivs utan vinstsyfte ⁽¹³⁾.

⁽¹⁾ Se förslag till avgörande av generaladvokat Geelhoed i mål C-295/05 *Asociación Nacional de Empresas Forestales (Asemfo) mot Transformación Agraria SA (Tragsa) och Administración del Estado*, REG 2007, s. I-2999, punkterna 110–116; Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) 1191/69 och 1107/70, EUT L 315, 3.12.2007, s. 1, artiklarna 5.2 och 6.1; kommissionens beslut 2011/501/EU av den 23 februari 2011 om statligt stöd C 58/06 (f.d. NN 98/05) genomfört av Tyskland till förmån för Bahnen der Stadt Monheim (BSM) och Rheinische Bahngesellschaft (RBG) i Verkehrsverbund Rhein-Ruhr, EUT L 210, 17.8.2011, s. 1, punkterna 208 och 209.

⁽²⁾ Den saknar också relevans för frågan huruvida tjänsten kan definieras som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse (se avsnitt 3.2).

⁽³⁾ Mål C-519/04 P, David Meca-Medina och Igor Majcen mot kommissionen, REG 2006, s. I-6991, punkterna 30–33; mål C-350/07, Kattner Stahlbau, REG 2009, s. I-1513, punkterna 66, 72, 74 och 75 samt yttrande från generaladvokat Poiares Maduro avgivet den 10 november 2005 i mål C-205/03, P. Fenin REG 2006, s. I-6295, punkterna 50 och 51.

⁽⁴⁾ Mål C-118/85, kommissionen mot Italien, punkterna 7 och 8.

⁽⁵⁾ Mål C-30/87, Bodson/Pompes funèbres des régions libérées, REG 1988, s. I-2479, punkt 18.

⁽⁶⁾ Se särskilt mål C-364/92, SAT/Eurocontrol, REG 1994, s. I-43, punkt 30.

⁽⁷⁾ Mål C-364/92, SAT/Eurocontrol, punkt 27 och mål C-113/07 P, Selex Sistemi Integrati mot kommissionen, REG 2009, s. I-2207, punkt 71.

⁽⁸⁾ Kommissionens beslut av den 16 oktober 2002 i ärende N 438/02 – Belgien – Stöd till hamnmyndigheter, EGT C 284, 21.11.2002.

⁽⁹⁾ Mål C-343/95, Calì & Figli, REG 1997, s. I-1547, punkt 22.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens beslut i ärende N 140/06 – Litauen – Stöd till statliga företag som är verksamma vid uppfostringsanstalter, EUT C 244, 11.10.2006.

⁽¹¹⁾ De förenade målen C-159/91 och C-160/91, Poucet och Pistre, REG 1993, s. I-637, punkt 13.

⁽¹²⁾ Mål C-218/00, Cisa och INAIL, REG 2002, s. I-691, punkt 45.

⁽¹³⁾ De förenade målen C-264/01, C-306/01, C-354/01 och C-355/01, Bundesverband AOK, REG 2004, s. I-2493, punkterna 47–55.

- d) Om förmånerna är oberoende av hur stora bidrag som lämnats ⁽¹⁾.
- e) Om de förmåner som betalas inte nödvändigtvis står i proportion till den försäkrades inkomster ⁽²⁾.
- f) Om systemet övervakas av staten ⁽³⁾.
19. Sådana solidaritetsbaserade system måste särskiljas från ekonomiska system ⁽⁴⁾. Till skillnad från solidaritetsbaserade system kännetecknas system av ekonomisk karaktär i regel av följande:
- a) Medlemskapet är frivilligt ⁽⁵⁾.
- b) Principen om kapitalisering gäller (rättigheterna är beroende av inbetalda bidrag och systemets ekonomiska resultat) ⁽⁶⁾.
- c) Verksamheten bedrivs i vinstsyfte ⁽⁷⁾.
- d) Rättigheter som kompletterar dem som tillhandahålls i ett grundläggande system ⁽⁸⁾.
20. I vissa system kombineras inslag ur bägge kategorierna. I sådana fall är klassificeringen av systemet beroende av att man gör en analys av systemets olika beståndsdelar och deras respektive vikt ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ De förenade målen C-159/91 och C-160/91, Poucet och Pistre, punkterna 15–18.

⁽²⁾ Mål C-218/00, Cisal och INAIL, punkt 40.

⁽³⁾ De förenade målen C-159/91 och C-160/91, Poucet och Pistre, punkt 14; mål C-218/00, Cisal och INAIL, punkt 43–48; de förenade målen C-264/01, C-306/01, C-354/01 och C-355/01, Bundesverband AOK, punkterna 51–55.

⁽⁴⁾ Se särskilt mål C-244/94, FFSA m.fl., punkt 19.

⁽⁵⁾ Mål C-67/96, Albany, REG 1999, s. I-5751, punkterna 80–87.

⁽⁶⁾ Mål C-244/94, FFSA m.fl., punkterna 9 och 17–20; mål C-67/96, Albany, punkterna 81–85; se även de förenade målen C-115/97 till C-117/97 Brentjens, REG 1999, s. I-6025, punkterna 81–85, mål C-219/97, Drijvende Bokken REG 1999, s. I-6121, punkterna 71–75 och de förenade målen C-180/98 till C-184/98, Pavlov m.fl., punkterna 114 och 115.

⁽⁷⁾ De förenade målen C-115/97 till C-117/97, Brentjens.

⁽⁸⁾ De förenade målen C-180/98 till C-184/98, Pavlov m.fl.

⁽⁹⁾ Mål C-350/07, Kattner Stahlbau, REG 2009, s. I-1513.

2.1.4 Hälso- och sjukvård

21. I unionen skiljer sig de olika hälso- och sjukvårdssystemen betydligt från varandra i olika medlemsstater. I vilken utsträckning olika vårdgivare konkurrerar med varandra i en marknadsmiljö beror till stor del på dessa nationella särdrag:
22. I vissa medlemsstater är de allmänna sjukhusen en integrerad del av det nationella hälso- och sjukvårdssystemet och nästan helt och hållet baserade på solidaritetsprincipen ⁽¹⁰⁾. Sådana sjukhus finansieras direkt med sociala avgifter och andra statliga medel och deras tjänster är gratis för dem som är anslutna till systemet på grundval av principen om allmän täckning ⁽¹¹⁾. Domstolen och tribunalen har bekräftat att om en sådan struktur finns bedriver de berörda organisationerna inte sin verksamhet i egenskap av företag ⁽¹²⁾.
23. Där denna struktur finns är även verksamheter som i sig kan vara av ekonomisk art men som utförs enbart i syfte att tillhandahålla en annan icke-ekonomisk tjänst inte av ekonomisk karaktär. En organisation som köper varor – även i stora kvantiteter – för att kunna erbjuda en icke-ekonomisk tjänst fungerar inte som ett företag bara därför att det är en köpare på en viss marknad ⁽¹³⁾.
24. I många andra medlemsstater erbjuder sjukhus och andra vårdgivare sina tjänster mot ersättning, antingen direkt från patienterna eller via deras försäkring ⁽¹⁴⁾. I sådana system förekommer det ett visst mått av konkurrens mellan sjukhus när det gäller tillhandahållandet av hälso- och sjukvårdstjänster. Om så är fallet kan en vårdtjänst inte klassificeras som icke-ekonomisk bara därför att den tillhandahålls av ett offentligt sjukhus.

25. Domstolen och tribunalen har också klargjort att vårdtjänster som oberoende läkare och andra privatpraktiserande läkare tillhandahåller mot ersättning på egen risk ska betraktas som ekonomisk verksamhet ⁽¹⁵⁾. Samma principer skulle gälla för oberoende apotek.

⁽¹⁰⁾ Ett framträdande exempel på detta utifrån domstolens och tribunalens rättspraxis är det nationella spanska hälso- och sjukvårdssystemet (se mål T-319/99 Fenin, REG 2003, s. II-357).

⁽¹¹⁾ Beroende på systemets allmänna egenskaper kan det hända att avgifter som endast täcker en försumbar del av den faktiska kostnaden för tjänsten inte påverkar klassificeringen av tjänsten som icke-ekonomisk.

⁽¹²⁾ Mål T-319/99, Fenin, REG 2003, s. II-357, punkt 39.

⁽¹³⁾ Mål T-319/99, Fenin, punkt 40.

⁽¹⁴⁾ Se t.ex. mål C-244/94, FFSA, mål C-67/96 Albany, de förenade målen C-115/97, C-116/97 och C-117/97, Brentjens, och mål C-219/97, Drijvende Bokken.

⁽¹⁵⁾ Se de förenade målen C-180 till C-184/98, Pavlov m.fl., punkterna 75 och 77.

2.1.5 Utbildning

26. Det har fastställts i unionens rättspraxis att allmän utbildning som anordnas inom ett nationellt utbildningssystem som finansieras och övervakas av staten får betraktas som icke-ekonomisk verksamhet. I detta avseende har domstolen påpekat att staten,

”genom att upprätta och upprätthålla ett sådant system för offentlig undervisning som i regel finansieras med medel ur den offentliga budgeten och inte av eleverna eller deras föräldrar, inte avser att bedriva verksamhet i vinstsyfte utan endast att uppfylla sina sociala, kulturella och utbildningspolitiska uppgifter gentemot sina medborgare”⁽¹⁾.

27. Enligt samma rättspraxis påverkas den offentliga utbildningens icke-ekonomiska art i princip inte av att elever eller deras föräldrar ibland måste betala undervisnings- eller inskrivningsavgifter som bidrar till att finansiera kostnaderna för att driva systemet. Sådana avgifter täcker ofta endast en bråkdel av de verkliga kostnaderna för tjänsten och kan således inte betraktas som betalning för den tjänst som tillhandahålls. Därför ändrar de inte det faktum att en offentlig utbildningstjänst som främst finansieras med offentliga medel är av icke-ekonomisk art⁽²⁾. Dessa principer kan omfatta offentliga undervisningstjänster, t.ex. yrkesutbildning⁽³⁾, privata och offentliga grundskolor⁽⁴⁾ och förskolor⁽⁵⁾, sekundär undervisning vid universitet⁽⁶⁾ samt tillhandahållande av utbildning vid universitet⁽⁷⁾.

28. Sådant offentligt tillhandahållande av utbildningstjänster måste särskiljas från tjänster som finansieras främst av föräldrar och elever eller kommersiella intäkter. T.ex. kommersiella företag som erbjuder högre utbildning som finansieras helt och hållet av studenter omfattas helt klart av den senare kategorin. I vissa medlemsstater kan offentliga institutioner även erbjuda utbildningstjänster som, på grund av sin art, finansieringsstruktur och förekomsten av konkurrerande privata organisationer, ska betraktas som ekonomiska.

⁽¹⁾ Se bl.a. mål C-318/05, kommissionen mot Tyskland, REG 2007, s. I-6957, punkt 68. Se även kommissionens beslut av den 25 april 2001 i ärende N 118/00, Subvention publiques aux clubs sportifs professionnels, och Eftas övervakningsmyndighets beslut i det norska ärendet 68123, Nasjonal digital læringsarena, 12.10.2011, s. 9.

⁽²⁾ Eftadomstolens dom av den 21 februari 2008 i mål E-5/07.

⁽³⁾ Mål 263/86, Humbel, REG 1988, s. 5365.

⁽⁴⁾ Mål C-318/05, kommissionen mot Tyskland, REG 2007, s. I-6957; mål C-76/05, Schwartz, REG 2007, s. 6849.

⁽⁵⁾ Eftadomstolens dom av den 21 februari 2008 i mål E-5/07.

⁽⁶⁾ Mål C-281/06, Jundt, REG 2007, s. I-12231.

⁽⁷⁾ Mål 109/92, Wirth, REG 1993, s. I-6447.

29. I rambestämmelserna för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation⁽⁸⁾ har kommissionen klargjort att vissa verksamheter som bedrivs av universitet och forskningsorganisationer faller utanför tillämpningsområdet för reglerna om statligt stöd. Detta gäller forskningsorganisationers primära verksamhet, nämligen:

a) Utbildning för fler och bättre kvalificerade anställda.

b) Oberoende forskning och utveckling för ökad kunskap och förståelse, även forskningssamverkan och utveckling.

c) Spridning av forskningsresultat.

30. Kommissionen har också klargjort att tekniköverföring (licensiering, avknoppningar eller andra former för förvaltning av kunskap som forskningsorganisationen har skapat) är av icke-ekonomisk art om verksamheten är intern till sin natur⁽⁹⁾ och alla inkomster återinvesteras i de berörda forskningsorganisationernas primärverksamhet⁽¹⁰⁾.

2.2 Statliga medel

31. Endast förmåner som beviljats direkt eller indirekt genom statliga medel kan utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 i fördraget⁽¹¹⁾. Förmåner som finansieras med privata medel kan leda till att vissa företag får en starkare ställning, men omfattas inte av artikel 107 i fördraget.

32. En sådan överföring av statliga medel kan ske på många olika sätt, t.ex. i form av direkta bidrag, skattelättnader och naturaförmåner. Särskilt det faktum att staten inte tar ut

⁽⁸⁾ Se gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation (EUT C 323, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁹⁾ Enligt fotnot 25 i rambestämmelserna för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation avses med ”intern till sin natur” en situation där förvaltningen av forskningsorganisationens kunskap sköts av en avdelning inom eller ett dotterbolag till forskningsorganisationen eller tillsammans med andra forskningsorganisationer. Utläggning av tillhandahållande av särskilda tjänster till tredje part genom öppna anbudsförfaranden leder inte till att sådan verksamhet inte betraktas som intern.

⁽¹⁰⁾ Se punkterna 3.1.1 och 3.1.2 i gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation.

⁽¹¹⁾ De förenade målen C-52/97 till C-54/97, Viscido m.fl., REG 1998, s. I-2629, punkt 13, och mål C-53/00, Ferring, REG 2001, s. I-9067, punkt 16. Se också mål C-379/98, PreussenElektra mot Schleswig, REG 2001, s. I-2099.

marknadspriser för vissa tjänster innebär att den avstår från statliga medel. I sin dom i mål C-482/99, Frankrike mot kommissionen ⁽¹⁾, bekräftade domstolen också att ett offentligt företags resurser utgör statliga medel i den mening som avses i artikel 107 i fördraget, eftersom myndigheterna kan kontrollera dessa resurser. I fall där ett företag som anförts trots att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse finansieras med medel som tillhandahålls av ett offentligt företag och denna finansiering ska tillskrivas staten kan sådan finansiering således utgöra statligt stöd.

33. Beviljande, utan anbudsförfarande, av tillstånd att ta i besittning eller använda offentlig egendom, eller av andra särskilda eller exklusiva rättigheter med ett ekonomiskt värde, kan medföra att staten avstår från statliga medel och ge stödmottagarna en fördel ⁽²⁾.
34. Medlemsstater kan i vissa fall finansiera en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse med skatter eller avgifter som betalas av vissa företag eller användare. Inkomsterna från skatterna och avgifterna överförs till de företag som anförts trots att tillhandahålla den berörda tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse. Domstolen har prövat denna typ av finansieringsarrangemang, särskilt i sin dom i mål 173/73, Italien mot kommissionen ⁽³⁾, där den fastslog att

”Eftersom medlen i fråga finansieras genom obligatoriska avgifter som införts genom lagstiftning och eftersom de, såsom detta fall visar, förvaltas och fördelas i enlighet med bestämmelserna i den lagstiftningen, måste de anses vara statliga medel i den mening som avses i artikel (107 i fördraget), även om de administreras av institutioner som inte är myndigheter.”

35. På samma sätt bekräftade domstolen i de förenade målen C-78/90 till C-83/90, Compagnie Commerciale de l'Ouest ⁽⁴⁾, att åtgärder som finansieras genom skattelikhande avgifter utgör åtgärder som finansieras med statliga medel.
36. Detta innebär att ersättning för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, som finansieras genom skattelikhande avgifter eller obligatoriska avgifter som ålagts av

staten, och som förvaltas och fördelas i enlighet med lagstiftningen, utgör ersättning som beviljats genom statliga medel.

2.3 Påverkan på handeln

37. För att omfattas av artikel 107 i fördraget måste ersättning för allmännyttiga tjänster påverka eller hota att påverka handeln mellan medlemsstaterna. En sådan effekt förutsätter i allmänhet att det finns en marknad som är öppen för konkurrens. Där marknaderna har öppnats för konkurrens antingen genom unionsregler eller nationell lagstiftning eller i praktiken den ekonomiska utvecklingen, gäller därför reglerna för statligt stöd. I sådana situationer behåller medlemsstaterna sin befogenhet att efter eget skön besluta hur de vill fastställa, organisera och finansiera tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, förutsatt att de omfattas av kontroller av statligt stöd om en kompensation beviljas den som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, oavsett om denna är privat eller offentlig (inklusive intern). Om marknaden har varit förbehållen ett enda företag (inbegripet interna leverantörer) omfattas ersättningen till det företaget likaså av kontroll av statligt stöd. Om den ekonomiska verksamheten har öppnats för konkurrens kan ett beslut att tillhandahålla tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse med andra metoder än ett förfarande för offentlig upphandling som garanterar den lägsta kostnaden för gemenskapen leda till snedvridning genom att konkurrenter hindras från att komma in på marknaden eller genom att det blir lättare för stödmottagaren att expandera på andra marknader. Snedvridning kan också förekomma på insatsvarumarknader. Stöd som beviljats ett företag som är verksamt på en icke-avreglerad marknad kan dock påverka handeln om det stödmottagande företaget också är verksamt på avreglerade marknader ⁽⁵⁾.

38. Stödåtgärder kan även påverka handeln om det stödmottagande företaget inte självt deltar i gränsöverskridande verksamhet. I sådana fall kan nämligen ett inhemskt utbud upprätthållas eller öka, med konsekvensen att möjligheterna för företag etablerade i andra medlemsstater att erbjuda sina tjänster i den medlemstaten försämras ⁽⁶⁾.

39. Enligt domstolens rättspraxis finns det ingen tröskel eller procentsats under vilken handeln mellan medlemsstaterna inte kan anses ha påverkats ⁽⁷⁾. Att stödet eller det stödmottagande företaget är relativt litet betyder inte automatiskt att handeln mellan medlemsstater inte kan påverkas.

⁽¹⁾ REG 2002, s. I-4397.

⁽²⁾ Mål C-462/99, Connect Austria Gesellschaft für Telekommunikation GmbH mot Telekom-Control-Kommission, och Mobilkom Austria AG, REG 2003, s. I-05197, punkterna 92 och 93; mål T-475/04, Bouygues och Bouygues Télécom SA mot kommissionen, REG 2007, s. II-02097, punkterna 101, 104, 105 och 111.

⁽³⁾ Domstolens dom av den 2 juli 1974 i mål C-173/73, Italien mot kommissionen, REG, 709, punkt 16. Se även mål 78/79, Steinike, REG 1977, s. 595, punkt 21 och mål C206/06, Essent Network, REG 2008, s. 5497, punkterna 47, 57 och 96.

⁽⁴⁾ Compagnie Commerciale de l'Ouest m.fl. mot Receveur Principal des Douanes de La Pallice Port, REG 1992, s. I-1847, punkt 35. Se även de förenade målen C-34/01 till C-38/01, Enirisorse SpA mot Ministero delle Finanze, REG 2003, s. I-14243, punkt 26.

⁽⁵⁾ De förenade målen T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 till T-607/97, T-1/98, T-3/98 till T-6/98 och T-23/98, Alzetta Mauro m.fl. mot kommissionen, REG 2000, s. II-2319, punkterna 143–147.

⁽⁶⁾ Se särskilt mål C-280/00, Altmark Trans GmbH och Regierungspräsidium Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, REG 2003, s. I-7747.

⁽⁷⁾ Mål C-280/00, Altmark Trans GmbH och Regierungspräsidium Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, punkt 81.

40. Å andra sidan har kommissionen i flera fall dragit slutsatsen att verksamheten i fråga hade en rent lokal karaktär och inte påverkade handeln mellan medlemsstaterna. Som exempel kan nämnas följande:

- a) Simbassänger att användas främst av lokalbefolkningen ⁽¹⁾.
- b) Lokala sjukhus som enbart är avsedda för lokalbefolkningen ⁽²⁾.
- c) Lokala museer som sannolikt inte drar till sig gränsöverskridande besökare ⁽³⁾.
- d) Lokala kulturevenemang där den potentiella publiken är lokalt begränsad ⁽⁴⁾.

41. Slutligen behöver kommissionen inte granska allt ekonomiskt stöd som beviljas av medlemsstaterna. Enligt förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse ⁽⁵⁾ omfattas stöd på mindre än 200 000 EUR per företag under en treårsperiod inte av artikel 107.1 i fördraget. Särskilda tröskelvärden tillämpas inom transport-, fiske- och jordbrukssektorerna ⁽⁶⁾ och kommissionen har för avsikt att anta en förordning med ett specifikt tröskelvärde för lokala tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

3. VILLKOR ENLIGT VILKA ERSÄTTNING FÖR ALLMÄNNYTTIGA TJÄNSTER INTE UTGÖR STATLIGT STÖD

3.1 De kriterier som fastställts av domstolen

42. Domstolen klargjorde ytterligare i sin dom i Altmark-målet ⁽⁷⁾ under vilka förhållanden ersättning för allmännyttiga tjänster inte utgör statligt stöd eftersom ersättningen inte medför några fördelar.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut i ärende N 258/00 – Tyskland – Leisure Pool Dorsten, EGT C 172, 16.6.2001, s. 16.

⁽²⁾ Kommissionens beslut i ärende N 543/01 – Irland – Skattemässiga avdrag för sjukhusinvesteringar, EGT C 154, 28.6.2002, s. 4.

⁽³⁾ Kommissionens beslut i ärende N 630/03 – Italien – Lokala museer – Sardinien, EUT C 275, 8.12.2005, s. 3.

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut i ärende N 257/07 – Spanien – Bidrag för teaterproduktioner, EUT C 173, 26.7.2007, s. 2.

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse, EUT L 379, 28.12.2006, s. 5.

⁽⁶⁾ Se artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1998/2006 för transportsektorn; kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 av den 24 juli 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom fiskerisektorn och om ändring av förordning (EG) nr 1860/2004 (EUT L 193, 25.7.2007, s. 6), och kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorn (EUT L 337, 21.12.2007, s. 35).

⁽⁷⁾ Mål C-280/00, Altmark Trans GmbH och Regierungspräsidium Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH.

43. Domstolen har konstaterat följande:

”En statlig åtgärd omfattas inte av (artikel 107.1 i fördraget) i den mån som åtgärden skall anses utgöra ersättning som motsvarar ett vederlag för tjänster som det mottagande företaget har tillhandahållit för att fullgöra skyldigheter avseende allmännyttiga tjänster, när åtgärden i själva verket inte innebär att dessa företag gynnas ekonomiskt och således inte har som verkan att dessa företag får en mer fördelaktig konkurrensställning än konkurrerande företag. För att det i ett konkret fall ska kunna anses att en sådan ersättning inte utgör statligt stöd måste dock ett antal villkor uppfyllas:

— ... För det första ska det mottagande företaget faktiskt ha ålagts skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster och dessa skyldigheter ska vara klart definierade. ...

— ... För det andra skall de kriterier på grundval av vilka ersättningen beräknas vara fastställda i förväg på ett objektivt och öppet sätt, på så sätt att det kan undvikas att ersättningen medför att det mottagande företaget gynnas ekonomiskt i förhållande till konkurrerande företag. ... Om en medlemsstat ersätter de förluster som ett företag åsamkats utan att kriterierna för en sådan ersättning har fastställts i förväg, när det i efterhand visar sig att genomförandet av vissa uppgifter inom ramen för skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster inte har varit ekonomiskt lönsamt, utgör detta också en ekonomisk åtgärd som omfattas av begreppet statligt stöd i den mening som avses i artikel (107.1 i fördraget).

— ... För det tredje får ersättningen inte överstiga vad som krävs för att täcka hela eller delar av de kostnader som har uppkommit i samband med skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid har erhållits och till en rimlig vinst ...

— ... För det fjärde skall, när det företag som ges ansvaret för att tillhandahålla de allmännyttiga tjänsterna i ett konkret fall inte har valts ut efter ett offentligt upphandlingsförfarande som gör det möjligt att välja den anbudsgivare som kan tillhandahålla dessa tjänster till den lägsta kostnaden för det allmänna, storleken av den nödvändiga ersättningen fastställas på grundval av en undersökning av de kostnader som ett genomsnittligt och välskött företag som är utrustat med transportmedel som är lämpliga för att fullgöra den allmänna trafikplikt som ålagts det skulle ha åsamkats vid fullgörandet av trafikplikten, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid skulle ha erhållits och till en rimlig vinst på grund av fullgörandet av trafikplikten” ⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ Mål C-280/00, Altmark Trans GmbH och Regierungspräsidium Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, punkterna 87–93.

44. Avsnitt 3.2–3.6 kommer att handla om de olika krav som fastställts i rättspraxis i Altmarkmålet, nämligen begreppet tjänst av allmänt ekonomiskt intresse för ändamålet med artikel 106 i fördraget ⁽¹⁾, behovet av ett beslut om tilldelning ⁽²⁾, skyldigheten att fastställa ersättningsparametrarna ⁽³⁾ samt principerna för undvikande av överkompensation ⁽⁴⁾ och principerna för val av tjänsteleverantör ⁽⁵⁾.

3.2 Förekomsten av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse

45. Begreppet tjänster av allmänt ekonomiskt intresse är ett föränderligt begrepp som bland annat beror på medborgarnas behov, den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen samt sociala och politiska preferenser i den berörda medlemsstaten. Domstolen har slagit fast att tjänster av allmänt ekonomiskt intresse är tjänster som har vissa särdrag jämfört med andra typer av ekonomisk verksamhet ⁽⁶⁾.

46. I avsaknad av särskilda unionsbestämmelser som fastställer räckvidden för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse har medlemsstaterna stor handlingsfrihet när det gäller att definiera en viss tjänst som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse och att bevilja tjänsteleverantören ersättning för tillhandahållandet av tjänsten. Kommissionens behörighet i detta avseende är begränsad till att kontrollera huruvida medlemsstaten har gjort ett uppenbart fel vid avgränsningen av en tjänst som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse ⁽⁷⁾ och för att bedöma om ersättningen eventuellt omfattar statligt stöd. Om det finns särskilda unionsbestämmelser begränsas medlemsstaternas handlingsfrihet ytterligare av de bestämmelserna, utan att det påverkar kommissionens skyldighet att genomföra en bedömning av om den berörda tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse har definierats på ett korrekt sätt med tanke på kontrollen av statligt stöd.

47. Det första Altmarkkriteriet kräver att ett uppdrag att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse ska definieras. Detta krav sammanfaller med kravet i artikel 106.2 i fördraget ⁽⁸⁾. Det följer av artikel 106.2 i

fördraget att företag som anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse är företag med "ett särskilt uppdrag" ⁽⁹⁾. Rent allmänt innebär uppdraget att tillhandahålla en särskild allmännyttig tjänst tillhandahållandet av tjänster som ett företag, om det beaktar sitt eget kommersiella intresse, inte skulle åta sig eller inte åta sig i samma utsträckning eller på samma villkor ⁽¹⁰⁾. Genom att tillämpa ett kriterium som avser allmänintresset kan medlemsstaterna eller unionen förena sådana tjänster med särskilda skyldigheter.

48. Kommissionen anser således att det vore olämpligt att ålägga särskilda skyldigheter rörande allmännyttiga tjänster för sådan verksamhet som företag som bedriver verksamhet på normala marknadsvillkor redan tillhandahåller eller kan tillhandahålla på ett tillfredsställande sätt och i allmänhetens intresse på villkor som staten fastställer. Det kan till exempel röra sig om pris, objektiva kvalitetsegenskaper, kontinuitet och tillgång till tjänsten ⁽¹¹⁾. Vad gäller frågan om huruvida en tjänst kan tillhandahållas av marknaden, är kommissionens bedömning begränsad till en kontroll av om medlemsstaten gjort ett uppenbart fel.

49. Ett viktigt exempel på denna princip är bredbandssektorn, för vilken kommissionen redan har givit klara indikationer på vilka typer av verksamhet som kan betraktas som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Kommissionen anser framför allt att i områden där privata investerare redan har investerat i bredbandsinfrastruktur (eller håller på att bygga ut sin befintliga nätinfrastruktur) och redan erbjuder konkurrenskraftiga bredbandstjänster med tillfredsställande täckning, bör inrättandet av parallell bredbandsinfrastruktur inte betraktas som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse. Om investerare däremot inte är i stånd till att tillhandahålla tillräcklig bredbandstäckning, kan ersättning för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse beviljas på vissa villkor ⁽¹²⁾.

50. Kommissionen anser också att de tjänster som ska klassificeras som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse måste vara riktade till medborgarna eller ligga i hela samhällets intresse.

⁽¹⁾ Se avsnitt 3.2.

⁽²⁾ Se avsnitt 3.3.

⁽³⁾ Se avsnitt 3.4.

⁽⁴⁾ Se avsnitt 3.5.

⁽⁵⁾ Se avsnitt 3.6.

⁽⁶⁾ Mål C-179/90, *Merci convenzionali porto di Genova*, REG 1991, s. I-5889, punkt 27; mål C-242/95 *GT-Link A/S*, REG 1997, s. I-4449, punkt 53, och mål C-266/96, *Corsica FerriesFrance SA*, REG 1998, s. I-3949, punkt 45.

⁽⁷⁾ Mål T-289/03, *BUPA m.fl. mot kommissionen*, REG 2008, s. II-81, punkterna 166–169 och 172 samt mål T-17/02, *Fred Olsen*, REG 2005, s. II-2031, punkt 216.

⁽⁸⁾ Mål T-289/03, *British United Provident Association Ltd (BUPA) mot kommissionen*, REG 2008, s. II-81, punkterna 171 och 224.

⁽⁹⁾ Se särskilt mål C-127/73, *BRT mot SABAM*, REG 1974, s. 313.

⁽¹⁰⁾ Se särskilt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, 3.12.2007, s. 1).

⁽¹¹⁾ Mål C-205/99, *Analir*, REG 2001, s. I-1271, punkt 20.

⁽¹²⁾ För närmare bestämmelser se punkterna 24–30 i meddelandet från kommissionen – Gemenskapens riktlinjer för tillämpning av reglerna för statligt stöd på snabb utbyggnad av bredbandsnät (EUT C 235, 30.9.2009, s. 7).

3.3 Beslut om tilldelning

51. För att artikel 106.2 i fördraget ska vara tillämplig måste tillhandahållandet av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse anföras ett eller flera företag. De berörda företagen måste därför ha anförtratts ett särskilt uppdrag av staten ⁽¹⁾. Också det första Altmarkkriteriet kräver att företagen har en skyldighet att tillhandahålla en allmännyttig tjänst. För att rättspraxis i Altmarkdomen ska följas krävs det att det berörda företags och myndighetens skyldigheter fastställs i uppdraget att tillhandahålla allmännyttiga tjänster.
52. Uppdraget att tillhandahålla allmännyttiga tjänster ska tilldelas företagen genom en handling som, beroende på lagstiftningen i medlemsstaterna, kan vara en lag eller annan författning eller ett avtal. Uppdraget kan också fastställas genom flera handlingar. På grundval av kommissionens strategi i sådana fall ska i handlingen eller handlingarna åtminstone anges följande:
- a) Innebörden av skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av allmännyttiga tjänster och skyldigheternas varaktighet.
 - b) Företaget och, i förekommande fall, det berörda territoriet.
 - c) Innebörden av exklusiva eller särskilda rättigheter som beviljats företaget av myndigheten i fråga.
 - d) Metoderna för att beräkna, kontrollera och se över ersättningen.
 - e) Åtgärder för att undvika och återkräva eventuell överkompensation.

53. Att tjänsteleverantören deltar i den process genom vilken den anföras en allmännyttig tjänst betyder inte att uppdraget inte har sin grund i en myndighetsåtgärd, även om uppdraget ges på tjänsteleverantörens begäran ⁽²⁾. I vissa medlemsstater är det inte ovanligt att myndigheterna finansierar tjänster som utvecklats och föreslagits av leverantören själv. Myndigheten måste dock besluta om den godkänner tjänsteleverantörens förslag innan den kan bevilja någon ersättning. Det är ovidkommande huruvida de nödvändiga inslagen i beslutet om tilldelning tas in direkt i beslutet att godta leverantörens förslag eller om en särskild rättsakt, till exempel ett avtal med leverantören, införs.

3.4 Ersättningsparametrar

54. De parametrar som ligger till grund för beräkningen av ersättningen måste vara fastställda i förväg på ett objektivt och öppet sätt för att säkerställa att de inte medför en ekonomisk fördel som skulle kunna gynna det stödmottagande företaget på bekostnad av konkurrerande företag.

55. Behovet av att fastställa ersättningsparametrarna i förväg innebär inte att ersättningen måste beräknas på grundval av en särskild formel (till exempel ett visst pris per dag, per måltid, per passagerare eller per antal användare). Det som har betydelse är endast att det redan från början är klart hur ersättningen ska fastställas.
56. Om myndigheten beslutar att ersätta alla utgiftsposter för tjänsteleverantören måste den avgöra på förhand hur dessa kostnader kommer att fastställas och beräknas. Endast de kostnader som har direkt samband med tillhandahållandet av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse kan beaktas i detta sammanhang. Alla de inkomster som tillhandahållandet av tjänsten ger företaget måste dras av.
57. Om företaget erbjuds en rimlig vinst som en del av ersättningen måste beslutet om tilldelning också ange kriterierna för hur denna vinst ska beräknas.
58. Om det föreskrivs att ersättningen ska ses över under den period som uppdraget omfattar ska beslutet om tilldelning ange hur översynen ska gå till och hur den eventuellt kan påverka det totala ersättningsbeloppet.
59. Om tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse har tilldelats genom ett anbudsförfarande måste metoden för att beräkna ersättningen ingå i den information som ges till alla de företag som vill delta i anbudsförfarandet.

3.5 Att undvika överkompensation

60. Enligt det tredje Altmarkkriteriet får ersättningen inte överstiga vad som krävs för att täcka hela eller delar av de kostnader som har uppkommit i samband med skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid har erhållits och till en rimlig vinst. Därför måste en mekanism som avser valet av tjänsteleverantör vara utformad så att ersättningsnivån fastställs på grundval av dessa element.
61. Med rimlig vinst avses en kapitalavkastning ⁽³⁾ som skulle krävas av ett typiskt företag som överväger om det ska tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse under hela perioden för tillhandahållandet av tjänsten, med hänsyn tagen till graden av risk. Graden av risk beror på vilken sektor eller typ av tjänst det är fråga om och vilka egenskaper kompensationsmekanismen har. Avkastningsgraden bör om möjligt fastställas genom hänvisning till den kapitalavkastning som uppnås i samband med liknande typer av tjänstekontrakt på konkurrensmässiga villkor

⁽¹⁾ Se särskilt mål C-127/73, BRT mot SABAM, REG 1974, s. 313.

⁽²⁾ Mål T-17/02, Fred Olsen, punkt 188.

⁽³⁾ Med avkastning på eget kapital avses den internränta som företaget uppnår på sitt investerade kapital under projektiden, dvs. internräntan för de betalningar som är relaterade till avtalet.

(till exempel kontrakt som tilldelats genom ett anbuds-förfarande). I sektorer där det inte finns något företag som är jämförbart med det företag som anförtratts tillhandahållandet av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse kan hänvisningen göras till jämförbara företag i andra medlemsstater eller, vid behov, med företag i andra branscher, under förutsättning att varje sektors särdrag beaktas. För att fastställa vad som utgör en rimlig vinst kan medlemsstaterna införa incitamentskriterier som framför allt avser kvaliteten på den tillhandahållna tjänsten och produktivitetssökningar. Effektivitetsvinster får inte göras på bekostnad av kvaliteten på den tjänst som tillhandahålls.

3.6 Val av tjänsteleverantör

62. I enlighet med det fjärde Altmarkkriteriet måste den ersättning som erbjuds antingen vara resultatet av ett offentligt upphandlingsförfarande som gör det möjligt att välja den anbudsgivare som kan tillhandahålla dessa tjänster till den lägsta kostnaden för gemenskapen, eller resultatet av en jämförande analys av ett typföretag, välskött och tillräckligt utrustat med nödvändiga medel.

3.6.1 Ersättningsbelopp när en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse tilldelats enligt ett lämpligt anbuds-förfarande

63. Det enklaste sättet för offentliga myndigheter att uppfylla det fjärde Altmarkkriteriet är att genomföra ett öppet, genomblickbart och icke-diskriminerande förfarande för offentlig upphandling i linje med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster⁽²⁾ (se nedan)⁽³⁾. Såsom anges i punkt 5 är ett sådant förfarande för offentlig upphandling ofta ett obligatoriskt krav enligt gällande unionsbestämmelser.

64. Även i fall där det inte är ett uttalat krav är ett öppet, genomblickbart och icke-diskriminerande förfarande för offentlig upphandling en lämplig metod att jämföra olika potentiella anbud och fastställa ersättningen så att förekomsten av stöd utesluts.

65. På grundval av domstolens rättspraxis utesluter ett förfarande för offentlig upphandling förekomsten av statligt

stöd endast om det gör det möjligt att välja den anbudsgivare som kan tillhandahålla tjänsten till "den lägsta kostnaden för det allmänna".

66. Vad gäller anbudets egenskaper är ett öppet⁽⁴⁾ förfarande i överensstämmelse med reglerna för offentlig upphandling förvisso godtagbart, men också ett begränsat⁽⁵⁾ förfarande kan uppfylla det fjärde Altmarkkriteriet, såvida inte intresserade aktörer hindras att lämna anbud utan giltigt skäl. Å andra sidan ger en konkurrenspräglad dialog⁽⁶⁾ eller ett förhandlat förfarande med föregående offentliggörande⁽⁷⁾ den upphandlande myndigheten ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, vilket kan begränsa intresserade aktörers deltagande. Därför kan de endast i undantagsfall anses vara tillräckliga för att uppfylla det fjärde Altmarkkriteriet. Det förhandlade förfarandet utan offentliggörande av ett meddelande om upphandling⁽⁸⁾ kan inte garantera att förfarandet leder till att den anbudsgivare väljs som kan tillhandahålla dessa tjänster till den lägsta kostnaden för det allmänna.

67. Vad gäller tilldelningskriterierna är det uppenbart att "lägsta pris"⁽⁹⁾ uppfyller det fjärde Altmarkkriteriet. Också det "ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet"⁽¹⁰⁾ anses vara tillräckligt, förutsatt att tilldelningskriterierna, även miljömässiga⁽¹¹⁾ eller sociala kriterier, är nära förknippade med föremålet för den tjänst som tillhandahålls och om det möjliggör att det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet motsvarar marknadsvärdet⁽¹²⁾. Där sådana omständigheter förekommer kan en s.k. "clawback"-mekanism vara lämplig för att minimera risken för överkompensation på förhand. Den beviljande myndigheten hindras inte från att fastställa kvalitativa standarder som alla ekonomiska aktörer ska uppfylla eller från att ta hänsyn till kvalitativa aspekter avseende de olika förslagen i sitt beslut om kontraktstilldelning.

68. Slutligen kan det under vissa omständigheter vara så att ett upphandlingsförfarande inte möjliggör den lägsta kostnaden för gemenskapen eftersom det inte ger upphov till

⁽¹⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.

⁽²⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionen har för avsikt att ändra detta meddelande när nya unionsbestämmelser om offentlig upphandling har antagits i syfte att klargöra hur relevant tillämpningen av de förfaranden som avses i de bestämmelserna är med avseende på statligt stöd.

⁽⁴⁾ Artikel 1.11 a i direktiv 2004/18/EG, artikel 1.9 a i direktiv 2004/17/EG.

⁽⁵⁾ Artikel 1.11 b i direktiv 2004/18/EG, artikel 1.9 b i direktiv 2004/17/EG.

⁽⁶⁾ Artikel 29 i direktiv 2004/18/EG.

⁽⁷⁾ Artikel 30 i direktiv 2004/18/EG och artikel 1.9 a i direktiv 2004/17/EG.

⁽⁸⁾ Artikel 31 i direktiv 2004/18/EG. Se även artikel 40.3 i direktiv 2004/17/EG.

⁽⁹⁾ Artikel 53.1 b i direktiv 2004/18/EG, artikel 55.1 b i direktiv 2004/17/EG.

⁽¹⁰⁾ Artikel 53.1 a i direktiv 2004/18/EG, artikel 55.1 a i direktiv 2004/17/EG; mål 31/87 Beentjes, REG 1988, s. 4635 och mål C-225/98, kommissionen mot Frankrike, REG 2000, s. I-7445; mål C-19/00, SIAC Construction, REG 2001, s. I-7725.

⁽¹¹⁾ Se t.ex. den nya upplagan av "Buying Green! A Handbook on Green public procurement", som finns tillgänglig på: http://ec.europa.eu/environment/gpp/buying_handbook_en.htm

⁽¹²⁾ Kriterierna bör med andra ord fastställas på ett sådant sätt att de möjliggör en effektiv konkurrens som minimerar fördelen för den anbudsgivare som tilldelats kontraktet.

en tillräckligt öppen och äkta konkurrens. Detta skulle kunna vara fallet till exempel på grund av särdragen hos den berörda tjänsten, befintliga immateriella rättigheter eller att nödvändig infrastruktur ägs av en viss tjänsteleverantör. På samma sätt kan det i fråga om förfaranden där endast ett anbud inlämnas hända att anbudet inte anses vara tillräckligt för att garantera att förfarandet leder till den lägsta kostnaden för det allmänna.

3.6.2 Ersättningsbelopp när tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse inte tilldelas inom ramen för ett anbudsförfarande

69. Om det finns en allmänt accepterad marknadsersättning för en viss tjänst är den ersättningen det bästa riktmärket för ersättning i avsaknad av ett anbud ⁽¹⁾.
70. Om ingen sådan marknadsersättning existerar måste ersättningsbeloppet fastställas på grundval av en analys av de kostnader som ett typiskt företag, välskött och tillräckligt utrustat med materiella resurser för att kunna uppfylla de krav som tillhandahållandet av en allmännyttig tjänst ställer, skulle ha åsamkats vid fullgörandet av dessa skyldigheter, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid har erhållits och till en rimlig vinst för att fullgöra dessa skyldigheter. Målet är att se till att ett ineffektivt företags höga kostnader inte tas som riktmärke.
71. När det gäller begreppet "välskött företag", och i avsaknad av en officiell definition, bör medlemsstaterna tillämpa objektiva kriterier som i ekonomiskt hänseende erkänns vara representativa för en tillfredsställande förvaltning. Kommissionen anser att enbart kriteriet att ett företag genererar vinst inte är tillräckligt för att det ska anses vara välskött. Hänsyn bör dock tas till det faktum att företagets finansiella resultat, särskilt inom de sektorer som oftast berörs av allmännyttiga tjänster, kan påverkas kraftigt av deras marknadsstyrka eller av sektorspecifika regler.
72. Kommissionen anser att begreppet "välskött företag" innebär att gällande redovisningsstandarder på nationell eller internationell nivå eller unionsnivå iakttas. Medlemsstaterna kan basera sin analys bl.a. på analytiska nyckeltal som är representativa för produktivitet (såsom avkastning på sysselsatt kapital, total kostnad i förhållande till omsättning, omsättning per anställd, mervärde per anställd, personalkostnader i förhållande till förädlingsvärde). Medlemsstaterna kan också använda analytiska nyckeltal som avser kvaliteten på utbudet i förhållande till användarnas förväntningar. Ett företag som anförtratts att tillhandahålla en

tjänst av allmänt ekonomiskt intresse som inte uppfyller de kvalitativa kriterier som fastställs av den berörda medlemsstaten utgör inte ett välskött företag även om kostnaderna är låga.

73. Företag med sådana analytiska nyckeltal, som är typiska för en effektiv ledning, kan anses vara representativa för typiska företag. En analys och jämförelse av kostnadsstrukturerna måste dock beakta storleken på företaget i fråga och det faktum att det inom vissa sektorer sida vid sida kan finnas företag med mycket olika kostnadsstrukturer.
74. Hänvisningen till kostnaderna för ett "typiskt" företag inom sektorn i fråga förutsätter att det finns ett tillräckligt stort antal företag vars kostnader kan beaktas. Dessa företag kan vara belägna i samma medlemsstat eller i andra medlemsstater. Kommissionen anser dock att man inte kan åberopa kostnaderna för ett företag som har en monopolställning eller tar emot ersättning för allmännyttiga tjänster som ges på villkor som inte är förenliga med unionslagstiftningen, eftersom kostnadsnivån i bägge fallen kan vara högre än vanligt. De kostnader som ska beaktas är alla kostnader som avser tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse, det vill säga de direkta kostnader som är nödvändiga för att tillhandahålla tjänsten i fråga och ett lämpligt bidrag till de indirekta kostnader som är gemensamma såväl för tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse som för annan verksamhet.
75. Om medlemsstaten kan visa att kostnadsstrukturen för det företag som anförtratts att tillhandahålla tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse motsvarar den genomsnittliga kostnadsstrukturen för effektiva och jämförbara företag inom sektorn i fråga, anses den ersättning som gör det möjligt för företaget att täcka sina kostnader, inbegripet en rimlig vinst, uppfylla det fjärde Altmarkkriteriet.
76. Med "företag som är tillräckligt utrustat med materiella resurser" ska förstås ett företag som har de resurser som krävs för att omedelbart fullgöra den skyldighet att tillhandahålla en allmännyttig tjänst som åligger det företag som ska anförtratts tillhandahållandet av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse.
77. Med "rimlig vinst" avses den kapitalavkastning ⁽²⁾ som skulle krävas av ett typiskt företag som överväger om det ska tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse under hela perioden för tillhandahållandet av tjänsten, med hänsyn tagen till graden av risk (se avsnitt 3.5).

⁽¹⁾ Se t.ex. kommissionens beslut i ärende C 49/06 – Italien – Statligt stöd som Italien har genomfört för att ersätta Poste Italiane för placering av räntebärande postkuponger (EUT L 189, 21.7.2009, s. 3).

⁽²⁾ Med avkastning på eget kapital avses den internränta som företaget uppnår på sitt investerade kapital under projektiden, dvs. internräntan för de betalningar som är relaterade till avtalet.

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Europeiska unionens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster (2011)

(Text av betydelse för EES)

(2012/C 8/03)

1. SYFTE OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

1. För att vissa tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ska kunna utföras på grundval av principer och villkor som gör det möjligt att utföra uppdraget, kan ekonomiskt stöd från myndigheterna visa sig nödvändigt om intäkter som härrör från tillhandahållandet av tjänsten inte gör det möjligt att täcka de kostnader som skyldigheten att tillhandahålla tjänsten medför.
2. Det följer av domstolens rättspraxis⁽¹⁾ att ersättning för tillhandahållande av allmännyttiga tjänster inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat fördraget) om den uppfyller vissa villkor⁽²⁾. Om dessa villkor är uppfyllda är artikel 108 i fördraget inte tillämplig.
3. Om ersättningen för allmännyttiga tjänster inte uppfyller dessa villkor och om de allmänna kriterierna för tillämpningen av artikel 107.1 i EUF-fördraget är uppfyllda, utgör ersättningen statligt stöd och omfattas av artiklarna 106, 107 och 108 i EUF-fördraget.
4. I sitt meddelande om tillämpningen av EU-reglerna om statligt stöd på ersättning som ges för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse⁽³⁾ har kommissionen klargjort på vilka villkor ersättning för allmännyttiga

tjänster ska betraktas som statligt stöd. I kommissionens förordning om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse⁽⁴⁾ har kommissionen fastställt under vilka förhållanden det bör anses att mindre belopp för ersättning för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna och/eller inte snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen. Under dessa förhållanden omfattas ersättningen inte av artikel 107.1 i fördraget och omfattas följaktligen inte av anmälningsförfarandet i artikel 108.3 i fördraget.

5. Artikel 106.2 i fördraget utgör den rättsliga grunden för en bedömning av huruvida statligt stöd till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse är förenligt med den inre marknaden. Enligt den artikeln omfattas företag som anförtratts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller som har karaktären av fiskala monopol av reglerna i fördraget, särskilt konkurrensreglerna. Artikel 106.2 i fördraget medger dock ett undantag från reglerna i fördraget, om en tillämpning av konkurrensreglerna rättsligt eller i praktiken skulle hindra utförandet av de anförtradda uppgifterna. Detta undantag är endast tillämpligt när utvecklingen av handeln inte påverkas i en omfattning som strider mot unionens intresse.
6. I kommissionens beslut 2012/21/EU⁽⁵⁾ om tillämpningen av artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på statligt stöd i form av ersättning för allmännyttiga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse⁽⁶⁾ fastställs på vilka villkor vissa typer av ersättning för allmännyttiga tjänster kan anses vara förenliga med den inre marknaden enligt artikel 106.2 i fördraget och befriade från kravet på förhandsanmälan enligt artikel 108.3 i fördraget.
7. De principer som anges i detta meddelande är endast tillämpliga på ersättning för allmännyttiga tjänster i den utsträckning den utgör statligt stöd som inte omfattas av beslut 2012/21/EU. Sådan ersättning omfattas av kravet på förhandsanmälan i enlighet med artikel 108.3 i fördraget. I detta meddelande anges på vilka villkor sådant statligt stöd kan anses förenligt med den inre marknaden i enlighet

(1) Domarna i mål C-280/00, Altmark Trans GmbH och Regierungspräsidium Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH ("Altmark"), REG 2003, s. I-7747 och i de förenade målen C-34/01-C-38/01, Enirisorse SpA mot Ministero delle Finanze, REG 2003, s. I-14243.

(2) I sin dom i Altmarkmålet fastslog domstolen att ersättning för allmännyttiga tjänster inte utgör statligt stöd om fyra kumulativa kriterier är uppfyllda. För det första ska det mottagande företaget faktiskt ha ålagts skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster och dessa skyldigheter ska vara klart definierade. För det andra ska de parametrar som används vid beräkning av ersättningen vara fastställda i förväg på ett objektivt och öppet sätt. För det tredje får ersättningen inte överstiga vad som krävs för att täcka alla eller en del av de kostnader som har uppkommit i samband med public service-skyldigheterna, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid har erhållits och till en rimlig vinst. Slutligen konstaterade EG-domstolen att när det företag som ges ansvaret för att tillhandahålla de allmännyttiga tjänsterna i ett konkret fall inte har valts ut efter ett offentligt upphandlingsförfarande som gör det möjligt att välja den anbudsgivare som kan tillhandahålla dessa tjänster till den lägsta kostnaden för det allmänna, ska storleken av den nödvändiga ersättningen fastställas på grundval av en undersökning av de kostnader som ett genomsnittligt och välskött företag som är lämpligt utrustat skulle ha åsamkats.

(3) Se sidan 23 i detta nummer av EUT.

(4) Se sidan 4 i detta nummer av EUT.

(5) EUT L 7, 11.1.2012, s. 3.

(6) EUT L 7, 11.1.2012.

med artikel 106.2 i fördraget. Det ersätter gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster ⁽¹⁾.

8. Detta meddelande är tillämpligt på ersättning för allmännyttiga tjänster inom luft- och sjötransport, utan att det påverkar tillämpningen av striktare särskilda bestämmelser i sektorsspecifik unionslagstiftning. De gäller varken för sektorn för landtransporter eller för radio och TV i allmänhetens tjänst som omfattas av kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på radio och TV i allmänhetens tjänst ⁽²⁾.
9. Stöd till leverantörer av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som är i svårigheter kommer att bedömas enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽³⁾.
10. De principer som anges i detta meddelande tillämpas utan att de påverkar:
 - a) EU-lagstiftningens krav på konkurrensområdet (särskilt artiklarna 101 och 102 i fördraget).
 - b) EU-lagstiftningens krav på området offentlig upphandling.
 - c) Bestämmelserna i kommissionens direktiv 2006/111/EG av den 16 november 2006 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag samt i vissa företags ekonomiska verksamhet (öppenhetsdirektivet) ⁽⁴⁾.
 - d) Ytterligare krav till följd av fördraget eller från EU:s sektorsspecifika lagstiftning.

2. VILLKOR FÖR NÄR ERSÄTTNING FÖR ALLMÄNNYTTIGA TJÄNSTER SOM UTGÖR STATLIGT STÖD KAN ANSES FÖRENLIG MED DEN INRE MARKNADEN

2.1 Allmänna bestämmelser

11. I nuvarande utvecklingsskede på den inre marknaden kan statligt stöd som inte omfattas av tillämpningsområdet för beslut 2012/21/EU förklaras vara förenligt med artikel 106.2 i fördraget om det är nödvändigt för tillhandahållandet av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse i fråga och inte påverkar utvecklingen av handeln i en omfattning som strider mot unionens intressen. De villkor som anges i punkterna 2.2 till 2.10 måste vara uppfyllda för att en sådan jämvikt ska uppnås.

2.2 Tjänster som faktiskt är av allmänt ekonomiskt intresse i den mening som avses i artikel 106 i fördraget

12. Stödet ska beviljas för en verklig och korrekt definierad tjänst av allmänt ekonomiskt intresse i enlighet med artikel 106.2 i fördraget.

13. I sitt meddelande om tillämpningen av EU-reglerna om statligt stöd på ersättning som ges för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse har kommissionen gett vägledning om de krav som gäller definitionen av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse. I synnerhet kan inte medlemsstater förena särskilda skyldigheter i samband med tillhandahållande av allmännyttiga tjänster för tjänster som redan tillhandahålls eller kan tillhandahållas på ett tillfredsställande sätt (t.ex. pris, objektiva kvalitetsegenskaper, kontinuitet och tillgång till tjänsten) och på villkor som är förenliga med allmänintresset, som de fastställts av staten, av företag som bedriver sin verksamhet under normala marknadsförhållanden. När det gäller frågan om huruvida en tjänst kan tillhandahållas av marknaden är kommissionens bedömning begränsad till att kontrollera om medlemsstatens definition är behäftad med ett uppenbart fel, om inte EU-lagstiftningen föreskriver striktare bestämmelser.

14. Med tanke på tillämpningen av principerna i detta meddelande bör medlemsstaterna visa att de har tagit lämplig hänsyn till behovet av allmännyttiga tjänster med stöd av ett offentligt samråd eller andra lämpliga instrument för att beakta användarnas och tjänsteleverantörernas intressen. Detta gäller inte då det är uppenbart att ett nytt samråd inte kommer att ge något större mervärde som läggs till ett samråd som nyligen genomfördes.

2.3 Behovet av ett beslut om tilldelning där skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av allmännyttiga tjänster och metoderna för beräkning av ersättning definieras

15. Ansvar för att tillhandahålla tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse ska anföras till det berörda företaget genom en eller flera officiella handlingar, som varje medlemsstat själv får utforma. Med "medlemsstat" avses centrala, regionala och lokala myndigheter.

16. I denna handling eller dessa handlingar måste framför allt följande anges:

- a) Innebörden av skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av allmännyttiga tjänster och skyldigheternas varaktighet.
- b) Företaget och, i förekommande fall, det berörda territoriet.
- c) Innebörden av exklusiva eller särskilda rättigheter som beviljats företaget av den beviljande myndigheten.
- d) Beskrivning av kompensationsmekanismen och parametrar för att beräkna, övervaka och se över ersättningen.

⁽¹⁾ EUT C 297, 29.11.2005, s. 4.

⁽²⁾ EUT C 257, 27.10.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT L 318, 17.11.2006, s. 17.

- e) Åtgärder för att undvika och återkräva eventuell överkompensation.

2.4 Uppgiftens varaktighet

17. Uppdragets varaktighet bör motiveras med hänvisning till objektiva kriterier som t.ex. behovet av att skriva av fasta tillgångar som inte kan överföras. I princip bör uppdraget inte ha en längre varaktighet än vad som krävs för avskrivning av de viktigaste tillgångarna som behövs för att tillhandahålla tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse.

2.5 Förenlighet med direktiv 2006/111/EG

18. Stöd kommer endast att anses vara förenligt med den inre marknaden på grundval av artikel 106.2 i fördraget om företaget, i de fall där direktivet är tillämpligt, följer bestämmelserna i kommissionens direktiv 2006/111/EG⁽¹⁾. Stöd som inte är förenligt med detta direktiv anses påverka handeln i en omfattning som strider mot unionens intresse i den mening som avses i artikel 106.2 i fördraget.

2.6 Förenlighet med EU-bestämmelserna om offentlig upphandling

19. Stöd kommer endast att anses vara förenligt med den inre marknaden på grundval av artikel 106.2 i fördraget om den ansvariga myndigheten, när den anförtror företaget i fråga att tillhandahålla tjänsten, har följt eller åtar sig att följa gällande unionsbestämmelser på området offentlig upphandling. Detta inkluderar eventuella krav på öppenhet, likabehandling och icke-diskriminering som härrör direkt från fördraget och, i förekommande fall, EU:s sekundärrätt. Stöd som inte uppfyller dessa krav och bestämmelser anses påverka utvecklingen av handeln i en omfattning som skulle strida mot unionens intresse i den mening som avses i artikel 106.2 i fördraget.

2.7 Frånvaro av diskriminering

20. Om en myndighet ger flera företag i uppdrag att tillhandahålla samma tjänst av allmänt ekonomiskt intresse bör ersättningen beräknas på grundval av samma metod för vart och ett av företagen.

2.8 Ersättningens storlek

21. Ersättningen får inte överstiga vad som krävs för att täcka nettokostnaden⁽²⁾ för att fullgöra skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av allmännyttiga tjänster, inklusive en rimlig vinst.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv av den 2006/111/EG om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag samt i vissa företags ekonomiska verksamhet.

⁽²⁾ Med nettokostnad avses i det här sammanhanget nettokostnaden som den fastställs i punkt 25, eller kostnader minus intäkter om nettokostnadsmetoden inte kan tillämpas.

22. Ersättningsbeloppet kan fastställas antingen på grundval av de förväntade kostnaderna och intäkterna, eller de kostnader och intäkter som faktiskt har uppkommit eller en kombination av båda, beroende på hur effektiva incitament medlemsstaten vill ställa till förfogande från början, i enlighet med punkterna 40 och 41.

23. Där ersättningen, helt eller delvis, grundar sig på förväntade kostnader och intäkter, måste de anges i beslutet om tilldelning. De bör vara baserade på rimliga och verifierbara parametrar som avser den ekonomiska miljö där tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse tillhandahålls. De ska, om tillämpligt, förlita sig på sakkunskap inom sektorns tillsynsmyndigheter eller av andra enheter som är oberoende av företaget. Medlemsstaterna ska ange de källor dessa förväntningar bygger på⁽³⁾. Kostnadsberäkningen måste spegla de förväntade effektivitetsvinster som den tjänsteleverantör som tillhandahåller en allmännyttig tjänst uppnått under uppdragets livstid.

Nettokostnad som är nödvändig för att fullgöra skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av den allmännyttiga tjänsten

24. Den nettokostnad som är nödvändig, eller förväntas vara nödvändig, för att tillhandahålla de allmännyttiga tjänsterna bör beräknas på grundval av nettokostnadsmetoden när detta krävs i unionslagstiftning eller nationell lagstiftning och i andra fall där detta är möjligt.

Nettokostnadsmetoden

25. Enligt nettokostnadsmetoden beräknas den nettokostnad som är nödvändig, eller förväntas vara nödvändig, för att fullgöra skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av den allmännyttiga tjänsten som skillnaden mellan nettokostnaden för tjänsteleverantören för att fullgöra skyldigheten och nettokostnaden eller vinsten för samma tjänsteleverantör utan denna skyldighet. Vederbörlig uppmärksamhet bör ägnas åt att korrekt bedöma de kostnader som tjänsteleverantören väntas undvika och de intäkter som väntas utebli i avsaknad av en skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster. Vid nettokostnadsberäkningen bör fördelarna, även immateriella värden i den mån det är möjligt, bedömas för den som tillhandahåller en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse.

26. Bilaga IV till Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster⁽⁴⁾ och bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad

⁽³⁾ Offentliga informationskällor, tjänsteleverantörens tidigare kostnader för att tillhandahålla tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse, konkurrenternas kostnader, affärsplaner, branschrapporter osv.

⁽⁴⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.

för posttjänster och för förbättring av kvaliteterna på tjänsterna ⁽¹⁾ innehåller mer ingående vägledning om hur man tillämpar nettokostnadsmetoden.

27. Även om kommissionen betraktar nettokostnadsmetoden som den mest tillförlitliga metoden för att fastställa kostnaden för en skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster kan det finnas fall där det inte är möjligt eller lämpligt att använda denna metod. I sådana fall kan kommissionen, i vederbörligen motiverade fall, godta alternativa metoder för att beräkna den nettokostnad som är nödvändig för att fullgöra skyldigheterna, t.ex. den metod som baseras på kostnadsfördelning.

Metod som bygger på kostnadsfördelning

28. Enligt kostnadsfördelningsmetoden kan den nettokostnad som är nödvändig för att fullgöra skyldigheterna beräknas som skillnaden mellan kostnaderna och intäkterna för ett företag som har utsetts att fullgöra skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av allmännyttiga tjänster enligt specifikationen och beräkningarna i beslutet om tilldelning.
29. De kostnader som ska beaktas är alla kostnader som härrör från tillhandahållandet av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse.
30. Om det berörda företagets verksamhet begränsar sig till tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse kan alla företagets kostnader beaktas.
31. Om företaget också bedriver verksamhet som faller utanför tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse får de kostnader som ska beaktas omfatta alla de direkta kostnader som krävs för att tillhandahålla allmännyttiga tjänster och ett lämpligt bidrag till de indirekta kostnader som är gemensamma för båda tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse och annan verksamhet. De kostnader som hänför sig till eventuell verksamhet vid sidan om tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse ska omfatta alla direkta kostnader och ett lämpligt bidrag till de gemensamma kostnaderna. För att fastställa ett lämpligt bidrag till de gemensamma kostnaderna, kan marknadspriserna för användningen av resurserna, om de finns tillgängliga, användas som riktvärde ⁽²⁾. I

avsaknad av sådana marknadspriser, kan det lämpliga bidraget till de gemensamma kostnaderna fastställas genom hänvisning till den rimliga vinst ⁽³⁾ som företaget förväntas göra genom den verksamhet som faller utanför tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse eller andra metoder om det är lämpligare.

Intäkter

32. De intäkter som ska beaktas måste åtminstone omfatta alla intäkter som influtit från tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse, som de beräknas och anges i beslutet om tilldelning, och de alltför stora vinster som genereras från särskilda eller exklusiva rättigheter även om dessa är knutna till annan verksamhet i enlighet med punkt 45, oberoende av om dessa intäkter klassificeras som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

Rimlig vinst

33. Med rimlig vinst avses den kapitalavkastning ⁽⁴⁾ som skulle krävas av ett typiskt företag som överväger om det ska tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse under hela den period beslutet om tilldelning gäller, med hänsyn tagen till graden av risk. Graden av risk beror på vilken sektor eller typ av tjänst det är fråga om och vilka egenskaper kompensationsmekanismen har.
34. Om det är motiverat kan andra vinstnivåindikatorer än avkastningen på eget kapital användas för att fastställa vilken den rimliga vinsten borde vara, såsom genomsnittlig avkastning på eget kapital ⁽⁵⁾ under perioden, avkastning på sysselsatt kapital, avkastning på tillgångar eller avkastning på försäljning.
35. Vilken indikator som än väljs måste medlemsstaten förse kommissionen med bevis på att den beräknade vinsten inte överstiger det som skulle krävas av ett typiskt företag som överväger om det ska tillhandahålla tjänsten, t.ex. genom hänvisningar till liknande typer av kontrakt som tilldelats på konkurrensmässiga villkor.

⁽¹⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14.

⁽²⁾ I Chronopost (de förenade målen C-83/01 P, C-93/01 P och C-94/01 P, Chronopost SA, REG 2003, s. I-06993), hänvisade EU-domstolen till "normala marknadsförhållanden": "Eftersom det inte går att jämföra La Postes situation med situationen för en privat företagskoncern som inte har monopolställning, skall de 'normala marknadsvillkoren', som med nödvändighet är hypotetiska, under dessa förutsättningar bedömas i förhållande till tillgängliga uppgifter om objektiva och kontrollerbara omständigheter".

⁽³⁾ Den rimliga vinsten kommer att bedömas utifrån den situation som föreligger (baserat på förväntade vinster, i stället för på realiserade vinster) för att inte avlägsna incitament för företag att göra effektivitetsvinster när det bedriver verksamhet utanför tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse.

⁽⁴⁾ Avkastningen på eget kapital definieras här som den internränta som företaget uppnår på sitt investerade kapital under projektiden, dvs. internräntan för de betalningar som är relaterade till avtalet.

⁽⁵⁾ Under ett givet år definieras redovisningsåtgärden som förhållandet mellan resultat före finansnetto och skatt över eget kapital det året. Den genomsnittliga årliga avkastningen bör beräknas under uppdragets hela giltighetsperiod genom att som diskonteringsfaktor använda endera företagets kapitalkostnader eller den räntesats som anges i kommissionens meddelande om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor.

36. En kapitalavkastning som inte överstiger den relevanta swap-räntan ⁽¹⁾ plus en premie på 100 baspunkter ⁽²⁾ anses under alla omständigheter vara rimlig. Den relevanta swap-räntan är en swap-ränta vars löptid och valutasammansättning motsvarar löptiden och valutasammansättningen i beslutet om tilldelning.

37. Om tillhandahållandet av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse är förknippad med en betydande kommersiell eller avtalsrelaterad risk, t.ex. därför att ersättningen ges i form av ett fast schablonbelopp som täcker förväntade nettokostnader och en rimlig vinst och företaget bedriver verksamhet i en konkurrensutsatt miljö, får den rimliga vinsten inte överstiga en nivå som motsvarar en kapitalavkastning som står i proportion till graden av risk. Denna avkastningsgrad bör om möjligt fastställas genom hänvisning till den kapitalavkastning som uppnås i samband med liknande typer av tjänstekontrakt som tilldelas på konkurrensförmässiga villkor (t.ex. kontrakt som tilldelats genom ett anbudsförfarande). När en sådan metod inte är möjlig kan också andra metoder användas för att fastställa en kapitalavkastning, om det kan motiveras ⁽³⁾.

38. Om tillhandahållandet av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse inte är förenad med en betydande kommersiell eller avtalsmässig risk (t.ex. därför att nettokostnaderna för att tillhandahålla tjänsten i allt väsentligt kompenseras fullständigt i efterhand) får den rimliga vinsten inte överstiga den nivå som motsvarar den nivå som anges i punkt 36. En sådan kompensationsmekanism ger inte den som tillhandahåller den allmännyttiga tjänsten några incitament att effektivisera sin verksamhet. Därmed är dess användning strikt begränsad till fall där medlemsstaten kan visa att det inte är möjligt eller lämpligt att beakta produktiviteten och att ha ett kompensationsystem som uppmuntrar tjänsteleverantören att göra effektivitetsvinster.

Effektivitetsincitament

39. Vid utformningen av metoden för ersättning måste medlemsstaterna införa incitament för ett effektivt tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse av hög standard, såvida de inte vederbörligen kan motivera att det inte är möjligt eller lämpligt att göra detta.

40. Effektivitetsincitament kan utformas på olika sätt för att bäst passa de särskilda egenskaperna hos varje enskilt fall

eller sektor. Medlemsstaterna kan t.ex. på förhand fastställa en fast ersättningsnivå som förutser och inkluderar de effektivitetsvinster som företaget kan förväntas göra under den tid som beslutet om tilldelning avser.

41. Medlemsstaterna kan t.ex. ange produktivetsmål i beslutet om tilldelning, vilket innebär att ersättningsnivån är beroende av i vilken utsträckning målen har nåtts. Om företaget inte uppfyller målen ska ersättningen reduceras enligt en beräkningsmetod som anges i beslutet om tilldelning. Om företaget däremot överskrider målen ska ersättningen ökas enligt en metod som anges i beslutet om tilldelning. Belöningar som är kopplade till produktivetsvinster ska fastställas på en sådan nivå att de möjliggör en jämn fördelning av dessa vinster mellan företaget och medlemsstaten och/eller användarna.

42. En sådan mekanism för att skapa incitament till effektivitetsförbättringar måste grundas på objektiva och mätbara kriterier som anges i beslutet om tilldelning och som är föremål för öppna efterhandsbedömningar som utförs av ett företag som är oberoende i förhållande till det företag som tillhandahåller tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse.

43. Effektivitetsvinster bör uppnås utan att det påverkar kvaliteten på den tjänst som tillhandahålls och de bör uppfylla de standarder som fastställs i unionslagstiftningen.

Bestämmelser tillämpliga på företag som också utför verksamhet vid sidan om tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse eller som tillhandahåller flera sådana tjänster

44. Om ett företag bedriver verksamhet både inom och utanför tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse, ska det klart framgå av den interna redovisningen vilka kostnader och intäkter som hänger samman med tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse och övriga tjänster i enlighet med de principer som anges i punkt 31. Om ett företag anför trots att tillhandahålla flera olika tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, eftersom det är fråga om olika beviljande myndigheter eller olika typer av tjänster, ska företagets internredovisning göra det möjligt att för varje tjänst av allmänt ekonomiskt intresse kontrollera om det har skett någon överkompensation.

45. Om det berörda företaget har exklusiva eller särskilda rättigheter som är knutna till annan verksamhet än den tjänst av allmänt ekonomiskt intresse för vilken stöd beviljas, som genererar en vinst som är större än en rimlig vinst, eller tar emot andra fördelar som staten beviljat, måste dessa beaktas oavsett hur de klassificeras mot bakgrund av artikel 107.1 i fördraget, och läggas till företagets intäkter. Rimlig vinst för den verksamhet för vilken företaget har exklusiva eller särskilda rättigheter måste utvärderas utifrån den situation som föreligger, med hänsyn till den risk eller avsaknad av risk som företaget utsätter sig för. Denna

⁽¹⁾ ...

⁽²⁾ Premien på 100 baspunkter tjänar bl.a. till att kompensera för likviditetsrisker som avser det faktum att ett företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som investerar kapital i ett avtal om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ställer detta kapital till förfogande för hela den period som omfattas av beslutet om tilldelning och inte kommer att kunna sälja sin andel så snabbt och billigt som är fallet med en utbredd och i likviditetshänseende riskfri tillgång.

⁽³⁾ Genom att jämföra avkastningen med företagets viktade genomsnittliga kapitalkostnad för verksamheten i fråga, eller med sektorns genomsnittliga kapitalavkastning under de senaste åren, med hänsyn till om historiska uppgifter kan vara lämpliga för att ge vägledning om den framtida utvecklingen.

bedömning måste också ta hänsyn till de effektivitetsincitament som medlemsstaten har infört i samband med tillhandahållandet av tjänsterna i fråga.

46. Medlemsstaten kan också besluta att den vinst som härrör från annan verksamhet vid sidan om tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse, särskilt verksamhet som är beroende av infrastruktur som krävs för att tillhandahålla tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse, helt eller delvis ska anslås finansieringen av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse.

Överkompensation

47. Överkompensation bör ses som ersättning som företaget får utöver det proportionella stödbeloppet i enlighet med definitionen i punkt 21 för hela avtalstiden. Enligt punkterna 39–42 kan ett överskott som är ett resultat av oväntat stora effektivitetsvinster beaktas som ytterligare rimlig vinst av företaget när detta föreskrivs i beslutet om tilldelning ⁽¹⁾.
48. Eftersom överkompensation inte är nödvändig för att tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse ska kunna tillhandahållas utgör den statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden.
49. Medlemsstaterna ska säkerställa att ersättningen för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse uppfyller kraven i detta meddelande och särskilt att företag inte tar emot ersättning som överstiger det belopp som fastställts i enlighet med kraven i detta avsnitt. De måste lämna bevis på begäran av kommissionen. De ska utföra regelbundna kontroller, eller säkerställa att dessa kontroller utförs, vid slutet av giltighetsperioden för uppgiften och i alla händelser minst var tredje år. För stöd som beviljas på andra sätt än ett offentligt upphandlingsförfarande genom offentliggörande ⁽²⁾ bör kontroller normalt göras minst varatannat år.
50. Om medlemsstaten på förhand har fastställt en fast ersättningsnivå som tillräckligt förutser och beaktar de effektivitetsvinster som tjänsteleverantören kan förväntas göra medan uppdraget varar, på grundval av en korrekt fördelning av kostnader och intäkter och utifrån rimliga förväntningar enligt vad som anges i detta avsnitt, begränsas kontrollen av överkompensation i princip till en kontroll av att den vinstnivå som tjänsteleverantören är berättigad till enligt beslutet om tilldelning faktiskt är rimlig ur ett bakåtblickande perspektiv.

⁽¹⁾ På samma sätt ska ett underskott som beror på att mindre effektivitetsvinster än väntat har uppnåtts delvis betalas av företaget, om detta anges i beslutet om tilldelning.

⁽²⁾ Exempelvis när det gäller stöd som beviljas i samband med interna kontrakt, koncessioner som inte görs på ett konkurrenskraftigt sätt och offentliga anbudsförfaranden utan föregående offentliggörande.

2.9 Ytterligare krav som kan vara nödvändiga för att garantera att utvecklingen av handeln inte påverkas i en omfattning som strider mot unionens intresse

51. De krav som anges i avsnitt 2.1–2.8 är vanligtvis tillräckliga för att säkerställa att ett stöd inte snedvrider konkurrensen på ett sätt som strider mot unionens intresse.
52. Det är möjligt att allvarlig snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden, i vissa undantagsfall, skulle kunna kvarstå och att stödet kan påverka handeln i en negativ riktning i en omfattning som strider mot unionens intresse.
53. I dessa fall undersöker kommissionen om sådana snedvridningar kan mildras genom att kräva villkor eller begära åtaganden från medlemsstaten.
54. Allvarlig snedvridning av konkurrensen som strider mot unionens intresse förväntas bara uppstå under exceptionella omständigheter. Kommissionen kommer att begränsa sin uppmärksamhet till sådana snedvridningar där stödet har påtagliga negativa effekter på andra medlemsstater och den inre marknads funktion, t.ex. för att de nekar företag inom viktiga sektorer i näringslivet möjlighet att uppnå den storskalighet som krävs för att arbeta effektivt.
55. Sådan snedvridning kan uppstå, till exempel när de uppgifter som anförtros företaget antingen har en löptid som inte kan motiveras med hjälp av objektiva kriterier (t.ex. behovet av att skriva av fasta tillgångar som inte kan överföras) eller som samlar en rad uppgifter (vanligen föremål för separata uppgifter utan förlust av sociala fördelar och inga ytterligare kostnader i fråga om effektivitet och ändamålsenlighet vid tillhandahållandet av tjänster). I detta fall undersöker kommissionen om samma offentliga tjänster lika gärna skulle kunna tillhandahållas på ett mindre snedvridande sätt, exempelvis genom en mer begränsad tilldelning i fråga om varaktighet eller omfattning eller genom separata tilldelningar.
56. En annan situation där en närmare bedömning kan bli nödvändig är om en medlemsstat anförtror en leverantör av en allmännyttig tjänst, utan ett konkurrensutsatt urvalsförfarande, uppgiften att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse på en monopolfri marknad där mycket liknande tjänster redan tillhandahålls eller kan förväntas tillhandahållas inom en snar framtid i avsaknad av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse. Dessa negativa effekter på utvecklingen av handeln kan bli mer uttalad om tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse ska erbjudas till en avgift som är lägre än för en faktisk eller potentiell leverantör, så att den leder till en avskärmning av marknaden. Kommissionen kan därför, med full respekt för medlemsstatens val av definition för tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse kräva ändringar, t.ex. vid fördelningen av stödet, om den rimligen kan visa att det skulle vara möjligt att tillhandahålla samma

tjänst av allmänt ekonomiskt intresse på likvärdiga villkor för användaren, på ett mindre snedvridande sätt och till en lägre kostnad för staten.

57. Närmare kontroll är också berättigad om uppdraget att tillhandahålla en allmännyttig tjänst är förenad med särskilda eller exklusiva rättigheter som allvarligt begränsar konkurrensen på den inre marknaden i en omfattning som strider mot unionens intresse. Även om det primära tillvägagångssättet för att bedöma sådana fall är artikel 106.1 i fördraget kan det statliga stödet inte anses vara förenligt om de exklusiva rättigheterna innehåller bestämmelser om förmåner som inte kan bedömas ordentligt eller kvantifieras enligt metoderna för att beräkna nettokostnaderna för den allmännyttiga tjänst som beskrivs i avsnitt 2.8.
58. Kommissionen kommer också att ägna uppmärksamhet åt situationer där stödet gör det möjligt för företaget att finansiera bildandet eller användningen av en infrastruktur som inte kan kopieras och ger det möjlighet att avskärma den marknad där tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse tillhandahålls eller på närliggande relevanta marknader. När detta är fallet kan det vara lämpligt att kräva att konkurrenter ges rättvis och icke-diskriminerande tillgång till denna infrastruktur på lämpliga villkor.
59. Om snedvridningar av konkurrensen är en följd av att uppdraget hindrar ett effektivt genomförande eller verkställande av den unionslagstiftning som är avsedd att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl, ska kommissionen undersöka om tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse lika väl kan tillhandahållas på ett mindre snedvridande sätt t.ex. genom ett fullständigt genomförande av den EU-specifika sektorslagstiftningen.

2.10 Öppenhet

60. För varje ersättning för en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse som omfattas av detta meddelande måste den berörda medlemsstaten offentliggöra följande uppgifter på internet eller på annat lämpligt sätt:
- a) Resultatet av det offentliga samrådet eller andra lämpliga instrument som avses i punkt 14.
 - b) Innebörden av skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av allmännyttiga tjänster och skyldigheternas varaktighet.
 - c) Företaget och, i förekommande fall, det berörda territoriet.
 - d) De stödbelopp som beviljats företaget på årsbasis.

2.11 Stöd som uppfyller villkoren i artikel 2.1 i beslut 2012/21/EU

61. De principer som anges i punkterna 14, 19, 20, 24, 39, 51–59 och 60 a gäller inte för stöd som uppfyller villkoren i artikel 2.1 i beslut 2012/21/EU.

3. RAPPORTERING OCH UTVÄRDERING

62. Medlemsstaterna ska vartannat år till kommissionen lämna en rapport om genomförandet av detta meddelande. Rapporterna måste innehålla en översikt över tillämpningen av detta meddelande för de olika kategorierna av tjänsteleverantörer, inklusive:
- a) En beskrivning av tillämpningen av de principer som anges i detta meddelande till de avdelningar som omfattas av dess tillämpningsområde, inklusive intern verksamhet.
 - b) Det totala stödbelopp som beviljats företag som omfattas av detta meddelande med en fördelning efter vilken näringslivssektor stödmottagaren tillhör.
 - c) Uppgift om huruvida, för en viss typ av tjänst, tillämpningen av detta meddelande har gett upphov till problem eller klagomål hos tredje man.
 - d) Eventuella andra uppgifter om tillämpningen av detta meddelande som kommissionen kräver och som ska specificeras i god tid innan rapporten ska lämnas.

Den första rapporten ska överlämnas senast den 30 juni 2014.

63. I enlighet med kraven i förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾ (numera artikel 108 i fördraget) och kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽²⁾, måste medlemsstaterna lämna årliga rapporter till kommissionen om det stöd som beviljats efter ett beslut av kommissionen på grundval av detta meddelande.
64. Rapporterna kommer att offentliggöras på kommissionens webbplats.
65. Kommissionen har för avsikt att göra en översyn av detta meddelande senast den 31 januari 2017.

4. VILLKOR OCH SKYLDIGHETER SOM KOMMISSIONENS BESLUT ÄR FÖRKNIPPADE MED

66. I enlighet med artikel 7.4 i förordning (EG) nr 659/1999 får kommissionen förena ett positivt beslut med villkor som ska uppfyllas för att ett stöd ska kunna anses vara förenligt med den inre marknaden samt fastställa skyldigheter för att göra det möjligt att övervaka att beslutet efterlevs. När det gäller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse kan det krävas villkor och skyldigheter, främst för att se till att stöd som ges till de berörda företagen inte leder till otillbörlig snedvridning av konkurrensen och handeln på den inre marknaden. I detta sammanhang kan regelbundna

⁽¹⁾ EUT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

rapporter eller andra skyldigheter vara nödvändiga beroende på hur situationen ser ut för varje enskild tjänst av allmänt ekonomiskt intresse.

beviljades före detta datum. Om stödet beviljades före den 31 januari 2012 tillämpas inte principerna i punkterna 14, 19, 20, 24, 0 och 60.

5. TILLÄMPNING

67. Kommissionen kommer att tillämpa bestämmelserna i detta meddelande från den 31 januari 2012.
68. Kommissionen kommer att tillämpa alla de principer som anges i detta meddelande på samtliga stödprojekt som anmäls till den och fatta beslut om dessa projekt i enlighet med dessa principer, även om projekten anmälades före den 31 januari 2012.
69. Kommissionen kommer att tillämpa de principer som anges i detta meddelande på olagligt stöd om vilket den fattar beslut efter den 31 januari 2012, även om stödet

6. LÄMPLIGA ÅTGÄRDER

70. Som lämpliga åtgärder föreslår kommissionen att medlemsstaterna, för ändamålet med artikel 108.1 i fördraget, senast ett år efter det att meddelandet trädde i kraft offentliggör en förteckning över befintliga stödordningar om ersättning för offentliga tjänster som ska anpassas i enlighet med detta meddelande senast den 31 januari 2013 och att de anpassar dessa stödordningar i enlighet med detta meddelande senast den 31 januari 2014.
71. Medlemsstaterna bör senast den 29 februari 2012 bekräfta att de samtycker till de lämpliga åtgärder som föreslås. Om svar uteblir utgår kommissionen från att den berörda medlemsstaten inte samtycker.

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN**Godkännande av innehållet i ett utkast till kommissionens förordning om stöd av mindre betydelse för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse**

(Text av betydelse för EES)

(2012/C 8/04)

Kommissionen har den 20 december 2011 godkänt innehållet i ett utkast till kommissionens förordning om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Utkastet till kommissionens förordning bifogas detta meddelande. Det offentliga samrådet om utkastet till kommissionens förordning löper en månad från och med offentliggörandet av detta meddelande.

BILAGA

UTKAST TILL KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr .../...

av den 20 december 2011

om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, och

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 994/98 av den
7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i för-
draget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa
slag av övergripande statligt stöd ⁽¹⁾, särskilt artikel 2.1,

efter att ha offentliggjort ett utkast till denna förordning ⁽²⁾,

efter att ha hört rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 994/98 bemyndigas kommis-
sionen att genom en förordning fastställa ett stödtak
under vilket stödåtgärder inte anses uppfylla samtliga
kriterier i artikel 107.1 i fördraget och därför inte om-
fattas av anmälningsförfarandet enligt artikel 108.3 i för-
draget.
- (2) På grundval av den förordningen har kommissionen sär-
skilt antagit förordning (EG) nr 1998/2006 av den
15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87
och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse ⁽³⁾, som
fastställer ett allmänt tak för stöd av mindre betydelse på
200 000 EUR per stödmottagare under en period av tre
beskattningsår.
- (3) Kommissionens erfarenheter av tillämpningen av reglerna
för statligt stöd på företag som tillhandahåller tjänster av

allmänt ekonomiskt intresse i den mening som avses i
artikel 106.2 i fördraget har visat att det tak under vilket
det kan anses att förmåner som beviljas sådana företag
inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna och/eller
inte snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen i
vissa fall kan skilja sig från det allmänna tak för stöd av
mindre betydelse som fastställts i förordning (EG) nr
1998/2006. Faktum är att åtminstone en del av dessa
fördelar sannolikt utgör kompensation för extra kost-
nader för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekono-
miskt intresse. Dessutom har många tjänster som identi-
fierats som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse en
begränsad territoriell räckvidd. Det förefaller därmed
lämpligt att, parallellt med förordning (EG) nr
1998/2006, införa en förordning med särskilda regler
om stöd av mindre betydelse för företag som tillhand-
ahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

- (4) Mot bakgrund av kommissionens erfarenheter bör det
anses att ersättning för tillhandahållande av tjänster av
allmänt ekonomiskt intresse inte påverkar handeln mel-
lan medlemsstaterna och/eller inte snedvrider eller hotar
att snedvrider konkurrensen, under förutsättning att det
totala stödbeloppet till företaget som tillhandahåller
tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse inte är högre
än 500 000 EUR över tre beskattningsår.

- (5) Mot bakgrund av de särskilda regler som gäller för jord-
bruks-, fiske- och vattenbrukssektorn och risken för att
lägre stödbelopp än de som fastställs i denna förordning
uppfyller kriterierna i artikel 107.1 i fördraget, bör för-
ordningen inte gälla dessa sektorer. Detta påverkar inte
stödtåtgärder som beviljats företag som inom fiskerisek-
torn tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt in-
tresse som inte gäller fiskeriprodukter, till exempel un-
danröjande av skräp i havet. Med beaktande av att de
företag som är verksamma inom vägtransporter och pas-
sagerartransporter i genomsnitt är ganska små och med
tanke på den överkapacitet som finns inom sektorn och
de transportpolitiska målen när det gäller trafikstock-
ningar och godstransporter, bör stöd till inköp av väg-
transportfordon som görs av företag som utför gods-
transporter på väg för andras räkning inte omfattas av
denna förordning. Detta påverkar inte kommissionens
positiva inställning till statligt stöd till renare och mer
miljövänliga fordon i andra unionsrättsakter än denna
förordning. Mot bakgrund av rådets beslut 2010/787/EU
av den 10 december 2010 om statligt stöd för att under-
lätta nedläggning av icke-konkurrenskraftiga kolgruvor ⁽⁴⁾
bör denna förordning inte gälla kolsektorn.

⁽¹⁾ EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 8, 11.1.2012, s. 23.

⁽³⁾ EUT L 379, 28.12.2006, s. 5.

⁽⁴⁾ EUT L 336, 21.12.2010, s. 24.

- (6) Med tanke på likheterna mellan bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter och av andra produkter bör denna förordning även gälla bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. Varken uppgifter som måste utföras på gården för att förbereda en produkt för försäljning i första ledet, till exempel skörd, slåtter eller tröskning av spannmål, packning av ägg osv., eller försäljning i första ledet till återförsäljare och förädlare ska i detta sammanhang anses som bearbetning eller saluföring.
- (7) Domstolen har slagit fast att så snart unionen har lagstiftat om en gemensam organisation av marknaden för en viss jordbrukssektor, är medlemsstaterna skyldiga att avstå från åtgärder som kan undergräva den eller skapa undantag till den. Därför bör denna förordning inte gälla stöd vars storlek fastställs på grundval av priset på eller mängden av produkter som köps eller släpps ut på marknaden. Den bör inte heller gälla stöd av mindre betydelse som ska delas med primärproducenter.
- (8) Denna förordning bör inte gälla exportstöd av mindre betydelse och inte heller stöd av mindre betydelse som gynnar inhemska produkter på bekostnad av importerade produkter.
- (9) Stöd får inte beviljas företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽¹⁾.
- (10) Det bör inte vara möjligt att dela upp statliga stödåtgärder som överskrider taket för stöd av mindre betydelse i mindre delar för att varje del ska omfattas av denna förordning.
- (11) I enlighet med de principer som reglerar stöd som omfattas av artikel 107.1 i fördraget, bör stöd av mindre betydelse anses ha beviljats vid den tidpunkt då företaget får laglig rätt till stödet enligt tillämplig nationell lagstiftning.
- (12) För att hindra att de högsta tillåtna stödnivåer som fastställs i olika unionsrättsakter kringgås, bör stöd av mindre betydelse inte kumuleras med statligt stöd för samma stödberättigande kostnader, om sådan kumulering leder till en högre stödnivå än den som gäller i varje enskilt fall genom en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen.
- (13) Denna förordning bör inte begränsa tillämpningen av förordning (EG) nr 1998/2006 till företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Det bör stå medlemsstaterna fritt att tillämpa antingen denna förordning eller förordning (EG) nr 1998/2006 när det gäller ersättning för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.
- (14) Domstolen har i sin dom i Altmarkmålet⁽²⁾ fastställt kriterier för när ersättning för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inte utgör statligt stöd. Enligt domen i Altmarkmålet ska stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning inte kumuleras med ersättning till samma tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, oavsett om det utgör statligt stöd eller ej. Därför omfattas endast stödåtgärder av denna förordning om det totala ersättningsbeloppet, oavsett om det utgör statligt stöd eller ej, inte överskrider tröskeln som fastställts i denna förordning.
- (15) För att säkerställa insyn och en korrekt tillämpning, bör denna förordning fastställa ett tydligt tak, även i fall där stöd beviljas i annan form än bidrag, till exempel som lån eller kapitaltillskott. För att reglerna om statligt stöd ska vara enhetliga bör detta tak kunna tillämpas oberoende av åtgärdens specifika karaktär och bör inte kräva någon beräkning. Därför bör stöd i annan form än som bidrag endast omfattas av denna förordning om summan till företaget inte är högre än 500 000 EUR. I fall där stödet utgörs av en garanti, bör denna förordning endast tillämpas om garantidelen av det underliggande lånet inte är högre än 500 000 EUR.
- (16) Det är kommissionens skyldighet att säkerställa att reglerna om statligt stöd efterlevs, och särskilt att stöd som beviljas inom ramen för reglerna om stöd av mindre betydelse uppfyller villkoren för dessa. I enlighet med den samarbetsprincip som fastställts i artikel 4.3 i fördraget bör medlemsstaterna underlätta utförandet av denna uppgift genom att införa de verktyg som krävs för att säkerställa att det sammanlagda stöd av mindre betydelse som beviljas ett och samma företag för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inte överskrider det fastställda taket på 150 000 EUR. I detta syfte och för att se till att bestämmelserna om kumulering med stöd enligt förordning (EG) nr 1998/2006 efterlevs, ska medlemsstaterna i samband med beviljande av stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning informera företaget om stödbeloppet och stödets karaktär genom att uttryckligen hänvisa till denna förordning. Dessutom bör en medlemsstat innan den beviljar sådant stöd från stödmottagaren få en redogörelse för annat stöd av mindre betydelse

(1) EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

(2) Mål C-280/00 Altmark Trans GmbH och Regierungspräsidium Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, REG 3003, s. I-7747.

som omfattas av denna förordning eller förordning (EG) nr 1998/2006 som företaget fått under det berörda skatteåret och de två föregående skatteåren. Alternativt bör det vara möjligt för medlemsstaterna att se till att taket respekteras med hjälp av ett centralt register.

- (17) Denna förordning gäller utan att det påverkar tillämpningen av kraven i unionslagstiftning på området offentlig upphandling eller av kraven i fördraget eller bestämmelser i sektorspecifik unionslagstiftning
- (18) Denna förordning bör tillämpas på stöd som har beviljats innan den träder i kraft och ges till företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller endast stöd som beviljas företag som tillhandahåller en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse i den mening som avses i artikel 106.2 i fördraget.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på
 - a) stöd till företag verksamma inom fiske- och vattenbrukssektorn, som omfattas av rådets förordning (EG) nr 104/2000 ⁽¹⁾,
 - b) stöd som beviljas företag med verksamhet inom primär produktion av de jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget,
 - c) stöd som beviljas företag som är verksamma inom bearbetning och saluföring av de jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget, i följande fall:
 - i) Om stödbeloppet fastställs på grundval av priset på eller mängden sådana produkter som köps från primärproducenter eller släpps ut på marknaden av de berörda företagen, och
 - ii) (ii) om en förutsättning för stödet är att det helt eller delvis överförs till primärproducenter.
 - d) stöd till exportverksamhet riktad mot tredjeland eller medlemsstater, det vill säga stöd som är direkt knutet till exporterade volymer, till upprättandet eller driften av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter som har samband med exportverksamhet,
 - e) stöd som gynnar användningen av inhemska varor på bekostnad av importerade varor,
 - f) stöd till företag som är verksamma inom kolsektorn enligt definitionen i beslut 2010/787/EU.

- g) stöd till inköp av vägtransportfordon som beviljas företag som utför godstransporter på väg för andras räkning, och
- h) stöd som beviljas företag i svårigheter.

3. I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *jordbruksprodukter*: de produkter som förtecknas i bilaga I till fördraget, med undantag för fiskeriprodukter.
- b) *bearbetning av jordbruksprodukter*: varje process som en jordbruksprodukt undergår där den produkt som blir resultatet av processen också är en jordbruksprodukt, med undantag för verksamheter på jordbruksföretaget som är nödvändiga för att förbereda en animalie- eller växtprodukt för försäljning i första ledet.
- c) *saluföring av jordbruksprodukter*: att ställa fram eller visa upp en jordbruksprodukt i avsikt att sälja, erbjuda för försäljning, leverera eller på annat sätt föra ut på marknaden, med undantag för primärproducentens försäljning i första ledet till återförsäljare eller förädlare samt eventuellt förberedande av produkten för sådan försäljning. En primärproducents försäljning till slutkonsumenter ska betraktas som saluföring om den sker i separata lokaler avsedda för detta syfte.

Artikel 2

Stöd av mindre betydelse

1. Stöd till företag som tillhandahåller en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför undantas från anmälningskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget, förutsatt att det uppfyller de villkor som fastställs i denna förordning.
2. Stödåtgärder omfattas endast av denna förordning om det totala stödbeloppet till ett företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inte är högre än 500 000 EUR under någon period under de tre första beskattningsåren.
3. Om det rör sig om annat stöd än bidrag, till exempel lån eller kapitaltillskott, kan det endast omfattas av denna förordning om stödbeloppet inte överskrider det tak som fastställs i punkt 2. I fall där stödet utgörs av en garanti, bör denna förordning endast tillämpas om garantidelen av det underliggande lånet inte överskrider detta tak.
4. När det sammanlagda stöd som beviljas ett företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse överskrider det tak som fastställs i punkt 2, kan stödet inte omfattas av denna förordning, inte ens den del av stödet som inte överskrider taket. I ett sådant fall kan man inte göra gällande att denna förordning ska tillämpas på stödåtgärden i fråga.
5. Stöd av mindre betydelse ska inte kumuleras med statligt stöd för samma stödberättigande kostnader, om sådan kumulering leder till en högre stödnivå än den som gäller i varje enskilt fall genom en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 17, 21.1.2000, s. 22.

6. Stöd av mindre betydelse enligt denna förordning kan kumuleras med stöd av mindre betydelse enligt förordning (EG) nr 1998/2006 upp till det tak som fastställts i artikel 2.2 i denna förordning. Stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning ska dock inte kumuleras med ersättning till samma tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, oavsett om det utgör statlig stöd eller ej.

Artikel 3

Övervakning

1. Om en medlemsstat har för avsikt att bevilja ett företag stöd av mindre betydelse enligt denna förordning, ska medlemsstaten skriftligen informera företaget om det planerade stödbeloppet (uttryckt som bruttobidragsekvivalent), om den tjänst av allmänt ekonomiskt intresse för vilken det beviljas och om stödets karaktär av stöd av mindre betydelse genom att uttryckligen hänvisa till denna förordning med angivande av förordningens titel och en hänvisning till offentliggörandet av den i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om stöd av mindre betydelse enligt denna förordning ges till olika företag på grundval av en viss stödordning och företagen därvid beviljas olika stödbelopp, kan den berörda medlemsstaten uppfylla denna skyldighet genom att informera företagen om ett fast belopp som motsvarar det högsta stödbelopp som kan beviljas enligt stödordningen. I sådana fall ska det fasta beloppet användas för att fastställa om det tak som anges i artikel 2.2 har nåtts. Innan medlemsstaten beviljar stödet ska den från det berörda företaget få en skriftlig redogörelse eller en redogörelse i elektronisk form för allt annat stöd av mindre betydelse som företaget som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse fått enligt denna förordning eller förordning (EG) nr 1998/2006 under de två föregående beskattningsåren och det innevarande beskattningsåret.

Medlemsstaten ska bevilja nytt stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning först efter att ha kontrollerat att detta inte medför att det totala beloppet av stöd av mindre betydelse som beviljas ett företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse enligt denna förordning når upp till en nivå som överskrider det tak som anges i artikel 2.2 och att kumuleringsreglerna i artikel 2.6 följs.

2. Om en medlemsstat har upprättat ett centralt register över stöd av mindre betydelse som innehåller fullständiga uppgifter om stöd av mindre betydelse som en myndighet i den medlems-

staten beviljar företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, ska punkt 1 inte längre vara tillämplig på den medlemsstaten.

3. Medlemsstaterna ska registrera och sammanställa alla uppgifter som rör tillämpningen av denna förordning. Registren ska innehålla alla uppgifter som krävs för att det ska vara möjligt att fastställa att villkoren i denna förordning har iaktagits. Uppgifter om individuellt stöd av mindre betydelse ska bevaras under tio beskattningsår från den dag då stödet beviljades. Uppgifter om en stödordning för stöd av mindre betydelse ska bevaras i tio år från den dag då det sista individuella stödet beviljades enligt stödordningen. Den berörda medlemsstaten ska på skriftlig begäran från kommissionen inom tjugo arbetsdagar, eller inom den längre tidsfrist som anges i begäran, förse kommissionen med alla upplysningar den anser sig behöva för att bedöma om villkoren i denna förordning har följts, särskilt i fråga om det totala beloppet av stöd av mindre betydelse enligt denna förordning och enligt förordning (EG) nr 1998/2006 som ett företag har mottagit.

Artikel 4

Övergångsbestämmelser

Denna förordning ska gälla för stöd som beviljats för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse före dess ikraftträdande, om det uppfyller samtliga villkor i artiklarna 1 och 2. Stöd för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som inte uppfyller dessa villkor ska bedömas av kommissionen enligt tillämpliga beslut, rambestämmelser, riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden.

När denna förordning upphör att gälla kan stöd av mindre betydelse som uppfyller villkoren i förordningen genomföras på ett giltigt sätt under ytterligare en sexmånadersperiod.

Artikel 5

Ikraftträdande och giltighetstid

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas till och med den 31 december 2018.

Kommissionen har för avsikt att genomföra en översyn av denna förordning fem år efter det att den har trätt i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

10 januari 2012

(2012/C 8/05)

1 euro =

Valuta			Kurs		
USD	US-dollar	1,2808	AUD	australisk dollar	1,2379
JPY	japansk yen	98,39	CAD	kanadensisk dollar	1,3021
DKK	dansk krona	7,4355	HKD	Hongkongdollar	9,9471
GBP	pund sterling	0,82820	NZD	nyzeeländsk dollar	1,6098
SEK	svensk krona	8,8120	SGD	singaporiensk dollar	1,6506
CHF	schweizisk franc	1,2136	KRW	sydkoreansk won	1 478,49
ISK	isländsk krona		ZAR	sydafrikansk rand	10,3390
NOK	norsk krona	7,6555	CNY	kinesisk yuan renminbi	8,0858
BGN	bulgarisk lev	1,9558	HRK	kroatisk kuna	7,5325
CZK	tjeckisk koruna	25,785	IDR	indonesisk rupiah	11 722,29
HUF	ungersk forint	312,31	MYR	malaysisk ringgit	4,0127
LTL	litauisk litas	3,4528	PHP	filippinsk peso	56,335
LVL	lettisk lats	0,6981	RUB	rysk rubel	40,3900
PLN	polsk zloty	4,4626	THB	thailändsk baht	40,512
RON	rumänsk leu	4,3620	BRL	brasiliansk real	2,3030
TRY	turkisk lira	2,3921	MXN	mexikansk peso	17,3805
			INR	indisk rupie	66,3390

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

Tillkännagivande om EU-riktlinjer för god praxis

(2012/C 8/06)

I enlighet med resultatet av den bedömning som gjorts har ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa enats om att titlar på och hänvisningar till följande EU-riktlinjer för god praxis ska offentliggöras, i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien ⁽¹⁾.

Titel: Guide to good manufacturing practice for "liquid, concentrated, frozen and dried egg products" used as food ingredients (non-ready to eat egg products) (Riktlinjer för god tillverkningssed för flytande, koncentrerade, frysta och torkade äggprodukter som används som livsmedelsingredienser (ej konsumtionsfärdiga äggprodukter))

Författare: European Egg Processors Association (EEPA)

Hänvisning: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/hygienelegislation/good_practice_en.htm

Titel: Community guide for good hygiene practices in pullet rearing and egg laying flocks (Handboken om goda hygienvanor vid uppfödning av slaktkycklingar och värphönsbesättningar)

Författare: Committee of Professional Agricultural Organisations och General Confederation of Agricultural Co-operatives in the European Union (COPA-COGECA), European Union of wholesale with eggs, egg products, poultry and game (EUWEP)

Hänvisning: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/salmonella/impl_reg_en.htm

Titel: Guide to Good Hygiene Practice for the Prevention and Control of Pathogenic Microorganisms with particular Reference to *Salmonella* in *Gallus gallus* (Broilers) reared for meat on farms, and during catching, loading and transport (Riktlinjer för god hygienpraxis för att förebygga förekomsten av och bekämpa patogena mikroorganismer, särskilt vad gäller salmonella hos *Gallus gallus* (slaktkycklingar) som föds upp för köttproduktion – på anläggningar samt vid infångning, lastning och transport)

Författare: Committee of Professional Agricultural Organisations och General Confederation of Agricultural Co-operatives in the European Union (COPA-COGECA), Association of Poultry Processors and Poultry Trade in the EU (AVEC)

Hänvisning: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/salmonella/impl_reg_en.htm

Titel: Community Guide to Good Practice for Hygiene and the application of the HACCP principles in the production of natural sausage casings (Riktlinjer för god hygienpraxis och tillämpning av HACCP-principer vid tillverkning av naturliga korvskinn)

Författare: European Natural Sausage Casings Association (ENSCA)

Hänvisning: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/hygienelegislation/good_practice_en.htm

⁽¹⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 1.

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

Medlemsstaternas uppgifter om statligt stöd som beviljas enligt kommissionens förordning (EG) nr 736/2008 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeriprodukter

(Text av betydelse för EES)

(2012/C 8/07)

Statligt stöd nr: SA.33146 (11/XF)

Medlemsstat: Frankrike

Region/myndighet som beviljar stödet: FranceAgriMer, établissement national des produits de l'agriculture et de la mer.

Namnet på det företag som tar emot stödet för särskilda ändamål: Organisations de producteurs

Rättslig grund:

- Artikel 75 i loi n° 1312/2003 du 30 décembre 2003 de finances rectificatives pour 2003.
- Artikel 17 i kommissionens förordning (EG) nr 736/2008 av den 22 juli 2008 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeriprodukter
- Artikel 37 n i rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden.

Totalt belopp som beviljas företaget som stöd för särskilda ändamål:

- 2 miljoner euro under 2012
- 1,3 miljoner euro under 2013
- 0,7 miljoner euro under 2014

Högsta tillåtna stödnivå: 60 %

Datum för genomförande: 2012

Det individuella stödets varaktighet (datum när den sista delutbetalningen förväntas ske): Sista datum för ansökan om slutbetalning är den 31 december 2015.

Stödets syfte: Främja omstrukturering av producentorganisationer.

Rättslig grund: Artikel 17 i kommissionens förordning (EG) nr 736/2008 av den 22 juli 2008 om tillämpningen av artiklarna

87 och 88 i fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeriprodukter

Berörd(a) sektor(er): Fiske och vattenbruk

Namn och adress till den myndighet som ger stödet:

FranceAgriMer, établissement national des produits de l'agriculture et de la mer
12 rue Henri Rol-Tanguy
TSA 20002
93555 Montreuil-sous-Bois Cedex
FRANCE

Webbadress där de kriterier och villkor enligt vilka stöd för särskilda ändamål beviljas vid sidan av en befintlig stödordning återfinns:

<http://agriculture.gouv.fr/europe-et-international>

Motivering:

Stödets syfte är att främja omstrukturering av producentorganisationer genom nationella krediter från de skattemedel som avsatts för OFIMER (sedan den 1 april 2009 ersatt av France-Agrimer, som övertagit föregångarens verksamhet).

Tillämpningen av förordningen om undantag är motiverad av två skäl:

- Kommissionens beslut om statligt stöd nr N 544/03 – Skattekänsliga avgifter till OFIMER (Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture) omfattar inga sådana finansieringar bland de strukturella åtgärderna av allmänintresse, eftersom deltagande i omstruktureringsåtgärder när beslutat antogs inte ingick i FFU. De har efter kommissionens beslut tagits med i artikel 37 n i rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden.
- Av finansiella skäl är det inte möjligt att utnyttja åtgärd 3-1 (artikel 37) i EFF-förordningen (EG) nr 1198/2006 på grund av att dessa anslag redan utnyttjats i mycket hög grad och med tanke på i vilken hög grad de övriga anslagen för Europeiska fiskerifondens åtgärder och axlar redan utnyttjats, vilket begränsar möjligheterna att omfördela eller överföra budgetmedel.

Meddelande från ministern för ekonomi, jordbruk och innovation i Konungariket Nederländerna i enlighet med artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten

(2012/C 8/08)

Nederländernas ministerium för ekonomi, jordbruk och innovation meddelar härmed att en ansökan om tillstånd för prospektering efter kolväten har inkommit för det område som på kartan i bilaga 3 till förordningen om gruvdrift (Staatscourant nr 245/2002) betecknas som sektor H16.

Ministeriet för ekonomi, jordbruk och innovation uppmanar alla intressenter att inkomma med konkurrerande ansökningar om tillstånd för prospektering efter kolväten i sektor H16 av den nederländska kontinentalsockeln i enlighet med ovannämnda direktiv och artikel 15 i lagen om gruvdrift (Staatsblad nr 542/2002).

Behörig myndighet för utfärdande av tillstånd är ministeriet för ekonomi, jordbruk och innovation. De kriterier, villkor och krav som anges i artiklarna 5.1, 5.2 och 6.2 i ovannämnda direktiv har införts i lagen om gruvdrift (Mijnbouwwet, Staatsblad nr 542/2002).

Ansökningarna kan lämnas in under 13 veckor efter det att detta meddelande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Ansökningarna ska skickas till följande adress:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Ansökningar som inkommer efter det att denna tidsfrist har löpt ut kommer inte att beaktas.

Ett beslut om de inkomna ansökningarna kommer att fattas senast 12 månader efter det att tidsfristen löpt ut.

Närmare upplysningar kan erhållas av E. J. Hoppel, tfn: +31 703797762.

Meddelande från ministern för ekonomi, jordbruk och innovation i Konungariket Nederländerna i enlighet med artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten

(2012/C 8/09)

Nederländernas ministerium för ekonomi, jordbruk och innovation meddelar härmed att en ansökan om tillstånd för prospektering efter kolväten har inkommit för det område som på kartan i bilaga 3 till förordningen om gruvdrift (Staatscourant nr 245/2002) betecknas som sektor G18.

Ministeriet för ekonomi, jordbruk och innovation uppmanar alla intressenter att inkomma med konkurrerande ansökningar om tillstånd för prospektering efter kolväten i sektor G18 av den nederländska kontinentalsockeln i enlighet med ovannämnda direktiv och artikel 15 i lagen om gruvdrift (Staatsblad nr 542/2002).

Behörig myndighet för utfärdande av tillstånd är ministeriet för ekonomi, jordbruk och innovation. De kriterier, villkor och krav som anges i artiklarna 5.1, 5.2 och 6.2 i ovannämnda direktiv har införts i lagen om gruvdrift (Mijnbouwwet, Staatsblad nr 542/2002).

Ansökningarna kan lämnas in under 13 veckor efter det att detta meddelande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Ansökningarna ska skickas till följande adress:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Ansökningar som inkommer efter det att denna tidsfrist har löpt ut kommer inte att beaktas.

Ett beslut om de inkomna ansökningarna kommer att fattas senast 12 månader efter det att tidsfristen löpt ut.

Närmare upplysningar kan erhållas av E. J. Hoppel, tfn: +31 703797762.

Meddelande från ministern för ekonomi, jordbruk och innovation i Konungariket Nederländerna i enlighet med artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten

(2012/C 8/10)

Nederländernas ministerium för ekonomi, jordbruk och innovation meddelar härmed att en ansökan om tillstånd för prospektering efter kolväten har inkommit för det område som på kartan i bilaga 3 till förordningen om gruvdrift (Staatscourant nr 245/2002) betecknas som sektor M3.

Ministeriet för ekonomi, jordbruk och innovation uppmanar alla intressenter att inkomma med konkurrerande ansökningar om tillstånd för prospektering efter kolväten i sektor M3 av den nederländska kontinentalsockeln i enlighet med ovannämnda direktiv och artikel 15 i lagen om gruvdrift (Staatsblad nr 542/2002).

Behörig myndighet för utfärdande av tillstånd är ministeriet för ekonomi, jordbruk och innovation. De kriterier, villkor och krav som anges i artiklarna 5.1, 5.2 och 6.2 i ovannämnda direktiv har införts i lagen om gruvdrift (Mijnbouwwet, Staatsblad nr 542/2002).

Ansökningarna kan lämnas in under 13 veckor efter det att detta meddelande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Ansökningarna ska skickas till följande adress:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Ansökningar som inkommer efter det att denna tidsfrist har löpt ut kommer inte att beaktas.

Ett beslut om de inkomna ansökningarna kommer att fattas senast 12 månader efter det att tidsfristen löpt ut.

Närmare upplysningar kan erhållas av E. J. Hoppel, tfn: +31 703797762.

Meddelande från ministern för ekonomiska frågor, jordbruk och innovation i Konungariket Nederländerna i enlighet med artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten

(2012/C 8/11)

Ministeriet för ekonomiska frågor, jordbruk och innovation meddelar härmed att en ansökan om tillstånd för prospektering efter kolväten har inkommit för det område som på kartan i bilaga 3 till förordningen om gruvdrift (Staatscourant nr 245/2002) betecknas som sektor N1.

Ministeriet för ekonomiska frågor, jordbruk och innovation uppmanar alla intressenter att inkomma med konkurrerande ansökningar om tillstånd för prospektering efter kolväten i sektor N1 av den nederländska kontinentalsockeln i enlighet med ovannämnda direktiv och artikel 15 i lagen om gruvdrift (Staatsblad nr 542/2002).

Behörig myndighet för utfärdande av tillstånd är Ministeriet för ekonomiska frågor, jordbruk och innovation. De kriterier, villkor och krav som anges i artiklarna 5.1, 5.2 och 6.2 i ovannämnda direktiv har införts i lagen om gruvdrift (Staatsblad nr 542/2002).

Ansökningarna kan lämnas in under 13 veckor efter det att detta meddelande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Ansökningarna ska skickas till följande adress:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Ansökningar som inkommer efter det att denna tidsfrist har löpt ut kommer inte att beaktas.

Ett beslut om de inkomna ansökningarna kommer att fattas senast 12 månader efter det att tidsfristen har löpt ut.

Närmare upplysningar kan erhållas av E. J. Hoppel, tfn: +31 703797762.

Medlemsstaternas uppgifter om statligt stöd som beviljats enligt kommissionens förordning (EG) nr 736/2008 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeriprodukter

(Text av betydelse för EES)

(2012/C 8/12)

Statligt stöd nr: SA.33387 (11/XF)

Stödets syfte: Genomföra djurhälsoåtgärder för de odlade arterna i fiskodlingar i den autonoma regionen Valencia.

Medlemsstat: Spanien

Region/myndighet som beviljar stödet: Comunitat Valenciana.

Ange vilken/vilka av artiklarna 8–24 som åberopas: Artikel 14. Stöd till åtgärder för djurhälsa

Namnet på stödordningen eller namnet på det företag som tar emot stödet för särskilda ändamål: Ayudas a explotaciones de piscicultura.

Berörd(a) sektor(er): Fiskodling.

Rättslig grund: Resolución de 4 de mayo de 2011, de la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación, por la que se adjudican a AGROALIMED determinadas tareas en explotaciones de piscicultura.

Den beviljande myndighetens namn och adress:

Conselleria de Agricultura Pesca y Alimentación
C/ Amadeo de Saboya, 2
46410 Valencia
ESPAÑA

Stödordningens beräknade utgifter per år eller totalt belopp som beviljas företaget som stöd för särskilda ändamål: 20 000 EUR.

Webbadress:

http://www.agricultura.gva.es/web/c/document_library/get_file?uuid=d9ffb5e3-e479-44fb-894e-8b6b3a2b234d&groupId=16

Högsta tillåtna stödnivå: 100 %

Datum för genomförande: Från och med offentliggörandet.

Motivering: Med tanke på fiskodlingens särdrag rekommenderas det att införa ett antal förebyggande åtgärder inom ramen för djurhälsa och folkhälsa. De åtgärder som stöds är i enlighet med artikel 14 i förordning (EG) nr 736/2008 "Stöd till åtgärder för djurhälsa" och ingår i genomförandet av den årliga djurhälsoplanen för 2011

Stödordningens eller det individuella stödets varaktighet (senast 30 juni 2014). Ange följande: budgetsårets sista kvartal

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV